

Guidelines

Retningslinjer 03/2021 om anvendelse af artikel 65, stk. 1, litra a), i den generelle forordning om databeskyttelse

Version 2.0

Vedtaget den 24. maj 2023.

This language version has not yet been proofread.

Versionshistorik

Version 1.0	13. april 2021	Vedtagelse af retningslinjerne med henblik på offentlig høring
Version 2.0	24. maj 2023	Vedtagelse af retningslinjerne efter offentlig høring

Resumé

Artikel 65, stk. 1, litra a), i den generelle forordning om databeskyttelse (databeskyttelsesforordningen) er en tvistbilægelsesmekanisme, der har til formål at sikre korrekt og ensartet anvendelse af databeskyttelsesforordningen i sager, der involverer grænseoverskridende behandling af personoplysninger. Den har til formål at løse uenighed mellem ledende tilsynsmyndigheder og berørte tilsynsmyndigheder om sagens realitet, navnlig hvorvidt der er tale om en overtrædelse af databeskyttelsesforordningen eller ej, for at sikre korrekt og ensartet anvendelse af databeskyttelsesforordningen i hvert enkelt tilfælde. I disse retningslinjer præciseres anvendelsen af tvistbilægelsesproceduren omhandlet i databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 1, litra a).

I henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 1, litra a), skal Databeskyttelsesrådet vedtage en bindende afgørelse, når en ledende tilsynsmyndighed udsteder et udkast til afgørelse og modtager indsigelser fra berørte tilsynsmyndigheder, som den enten ikke følger eller ikke anser for at være relevante og begrundede.

I disse retningslinjer præciseres den gældende retlige ramme og de vigtigste trin i proceduren i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, databeskyttelsesforordningen og Databeskyttelsesrådets forretningsorden. Retningslinjerne præciserer også Databeskyttelsesrådets kompetence, når det vedtager en juridisk bindende afgørelse på grundlag af databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 1, litra a). I overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 1, litra a), vedrører Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse alle de spørgsmål, der er genstand for den relevante og begrundede indsigelse. Databeskyttelsesrådet vil derfor først vurdere, om den eller de fremsatte indsigelser opfylder den standard for en "relevant og begrundet indsigelse", der er fastsat i databeskyttelsesforordningens artikel 4, stk. 24. Databeskyttelsesrådet vil kun tage stilling til berettigelsen af de væsentlige spørgsmål, der fremlægges, hvis indsigelserne opfylder denne standard. Retningslinjerne analyserer eksempler på indsigelser, der signalerer uoverensstemmelser mellem den ledende tilsynsmyndighed og de berørte tilsynsmyndigheder om specifikke spørgsmål, og præciserer Databeskyttelsesrådets kompetence i hvert enkelt tilfælde.

I disse retningslinjer præciseres også de gældende proceduremæssige beskyttelsesforanstaltninger og retsmidler i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, databeskyttelsesforordningen og Databeskyttelsesrådets forretningsorden. Disse retningslinjer omhandler navnlig retten til at blive hørt, retten til aktindsigt, Databeskyttelsesrådets pligt til at begrunde sine afgørelser samt en beskrivelse af de tilgængelige retsmidler.

Retningslinjerne vedrører ikke tvistbilægelse ved Databeskyttelsesrådet i tilfælde, hvor: 1) der er uenighed om, hvilken af de berørte tilsynsmyndigheder der er kompetent med hensyn til hovedvirksomheden (databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 1, litra b), eller 2) en kompetent tilsynsmyndighed ikke anmoder om udtalelse fra Databeskyttelsesrådet i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 64, stk. 1, eller ikke følger Databeskyttelsesrådets udtalelse udstedt i henhold til artikel 64 (databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 1, litra c)).

Indholdsfortegnelse

1	Indledning og anvendelsesområde	6
2	Retlige rammer og forretningsorden	7
2.1	Ret til god forvaltning	7
2.2	Den generelle forordning om databeskyttelse (databeskyttelsesforordningen)	8
2.3	Databeskyttelsesrådets forretningsorden	8
3	Procedurens vigtigste trin (oversigt).....	8
3.1	Betingelser for vedtagelse af en bindende afgørelse	8
3.2	Vurdering af, om sagen er fuldstændig	9
3.3	Fastsættelse af frist.....	13
3.3.1	Beregning	13
3.3.2	Afgørelse om forlængelse med en måned.....	14
3.3.3	Forlængelse med to uger	14
3.4	Udarbejdelse af udkastet til Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse	14
3.5	Vedtagelse af Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse.....	15
3.6	Meddelelse til de berørte tilsynsmyndigheder.....	16
3.7	Tilsynsmyndigheden/tilsynsmyndighedernes endelige afgørelse	16
3.7.1	"På grundlag af"	17
3.7.2	Den ledende tilsynsmyndigheds og/eller den berørte tilsynsmyndigheds afgørelser .	17
3.7.3	Underretning af Databeskyttelsesrådet.....	18
3.8	Offentliggørelse af Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse.....	18
4	Databeskyttelsesrådets kompetence.....	19
4.1	Vurdering af, om indsigelserne er relevante og begrundede	19
4.2	Forhold, der er genstand for den relevante og begrundede indsigelse	21
4.2.1	Eksistensen af en overtrædelse af databeskyttelsesforordningen.....	21
4.2.2	Yderligere eller alternative overtrædelser af databeskyttelsesforordningen	22
4.2.3	Mangler i udkastet til afgørelse, der begrundet behovet for, at den ledende tilsynsmyndighed foretager yderligere undersøgelser	23
4.2.4	Utilstrækkelige faktuelle oplysninger eller begrundelser	24
4.2.5	Proceduremæssige aspekter.....	25
4.2.6	Planlagt foranstaltning.....	26
5	Retten til at blive hørt	27
5.1	Anvendelsesområde	27
5.2	Formål	28
5.3	Tidsplan	28

5.3.1	På nationalt plan og forud for forelæggelsen for Databeskyttelsesrådet	29
5.3.2	Under vurderingen af sagens fuldstændighed.....	29
6	Aktindsigt	30
7	Begrundelsespligten.....	32
8	Retsmidler.....	33
8.1	Tilsynsmyndigheder	34
8.2	Dataansvarlig, databehandler, klager eller anden enhed.....	36

1 INDLEDNING OG ANVENDELSESOMRÅDE

1. I henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 1, litra a), skal Databeskyttelsesrådet vedtage en juridisk bindende afgørelse, hvis en berørt tilsynsmyndighed udsteder et udkast til afgørelse som omhandlet i databeskyttelsesforordningens artikel 60, stk. 3, og beslutter ikke at følge en relevant og begrundet indsigelse fra en berørt tilsynsmyndighed eller er af den opfattelse, at indsigelsen ikke er relevant eller begrundet¹.
2. Artikel 65, stk. 1, litra a), i den generelle forordning om databeskyttelse (databeskyttelsesforordningen) er en **tvistbilæggelsesmekanisme**, der har til formål at sikre korrekt og ensartet anvendelse af databeskyttelsesforordningen i sager, der involverer grænseoverskridende behandling af personoplysninger². Den har til formål at løse uenighed mellem ledende tilsynsmyndigheder og berørte tilsynsmyndigheder om sagens realitet, navnlig hvorvidt der er tale om en overtrædelse af databeskyttelsesforordningen eller ej, for at sikre korrekt og ensartet anvendelse af databeskyttelsesforordningen i hvert enkelt tilfælde³.
3. Inden for rammerne af den såkaldte "one stop shop-mekanisme", som finder anvendelse på grænseoverskridende behandling af personoplysninger, er den ledende tilsynsmyndighed den dataansvarliges eller databehandlerens eneste kontakt i forbindelse med den pågældende behandling⁴. Den ledende tilsynsmyndighed er ansvarlig for at gennemføre de nødvendige undersøgelser, formidle de relevante oplysninger til alle berørte tilsynsmyndigheder og udarbejde et udkast til afgørelse⁵. Forud for vedtagelsen af udkastet til afgørelse skal den ledende tilsynsmyndighed samarbejde med de berørte tilsynsmyndigheder med henblik på at nå til enighed og den ledende tilsynsmyndighed og de berørte tilsynsmyndigheder med henblik på at udveksle alle relevante oplysninger⁶.
4. Når et udkast til afgørelse er udarbejdet, forelægger den ledende tilsynsmyndighed dette udkast til afgørelse for alle berørte tilsynsmyndigheder med henblik på deres udtalelse og tager behørigt hensyn til deres synspunkter⁷. Senest fire uger efter at være blevet hørt kan en berørt tilsynsmyndighed

¹ Med hensyn til begrebet relevant og begrundet indsigelse henvises til Det Europæiske Databeskyttelsesråd, Retningslinjer 09/2020 vedrørende relevant og begrundet indsigelse i henhold til forordning 2016/679, version 2.0, 9.3.2021 (herefter "retningslinjerne vedrørende relevant og begrundet indsigelse") https://edpb.europa.eu/sites/edpb/files/files/file1/edpb_guidelines_202009_rro_final_da.pdf.

² Samarbejds- og sammenhængsmekanismen finder anvendelse "i hvert enkelt tilfælde", uanset om der er tale om en klage eller undersøgelse på eget initiativ.

³ Databeskyttelsesforordningens betragtning 136 og artikel 65, stk. 1, litra a).

⁴ Databeskyttelsesforordningens artikel 56, stk. 6. I sager, der vedrører klager fra registrerede, fungerer hver berørt tilsynsmyndighed som det primære kontaktpunkt for den eller de registrerede på dens medlemsstats område. Se databeskyttelsesforordningens artikel 60, stk. 7-9, artikel 65, stk. 6, og artikel 77, stk. 2. Se også betragtning 130 og 141 til databeskyttelsesforordningen.

⁵ Se databeskyttelsesforordningens artikel 60, stk. 3. I henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 60, stk. 2, kan den ledende tilsynsmyndighed til enhver tid anmode andre berørte tilsynsmyndigheder om at yde gensidig bistand i henhold til artikel 61 og kan gennemføre fælles aktiviteter i henhold til artikel 62.

⁶ Denne samarbejdspligt gælder for alle trin i proceduren fra oprettelse af sagen og hele vejen igennem beslutningsprocessen, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 60, stk. 1, og retningslinjerne vedrørende relevant og begrundet indsigelse, punkt 1. Som led i samarbejdsproceduren skal den ledende tilsynsmyndighed og de berørte tilsynsmyndigheder også udveksle alle relevante oplysninger med hinanden (databeskyttelsesforordningens artikel 60, stk. 1).

⁷ Databeskyttelsesforordningens artikel 60, stk. 3.

frem sætte en "relevant og begrundet indsigelse" mod udkastet til afgørelse⁸. Hvis ingen berørt tilsynsmyndighed gør indsigelse, kan den ledende tilsynsmyndighed vedtage afgørelsen. Hvis en berørt tilsynsmyndighed gør indsigelse, skal den ledende tilsynsmyndighed afgøre, om den vil følge den relevante og begrundede indsigelse, eller om den er af den opfattelse, at indsigelsen ikke er relevant eller begrundet. Hvis den ledende tilsynsmyndighed ikke agter at følge indsigelsen eller er af den opfattelse, at indsigelsen ikke er relevant eller begrundet, er den ledende tilsynsmyndighed forpligtet til at forelægge sagen for Databeskyttelsesrådet med henblik på tvistbilæggelse⁹.

5. Databeskyttelsesrådet vil derefter fungere som tvistbilæggelsesorgan og vedtage en **juridisk bindende afgørelse**. Den ledende tilsynsmyndighed og i visse situationer den berørte tilsynsmyndighed, som klagen blev indgivet til¹⁰, skal vedtage sin endelige afgørelse på grundlag af Databeskyttelsesrådets afgørelse. Den kompetente tilsynsmyndigheds endelige afgørelse rettes til den dataansvarlige eller databehandleren og, hvor det er relevant, klageren.
6. Disse retningslinjer præciserer anvendelsen af databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 1, litra a). De præciserer navnlig anvendelsen af de relevante bestemmelser i databeskyttelsesforordningen og Databeskyttelsesrådets forretningsorden, afgrænser de **vigtigste trin** i proceduren og præciserer **Databeskyttelsesrådets kompetence**, når det vedtager en juridisk bindende afgørelse på grundlag af databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 1, litra a). Retningslinjerne indeholder også en beskrivelse af de gældende **proceduremæssige beskyttelsesforanstaltninger og retsmidler**.
7. Disse retningslinjer vedrører ikke tvistbilæggelse ved Databeskyttelsesrådet i tilfælde, hvor:
 - der er uenighed om, hvilken af de berørte tilsynsmyndigheder der er kompetent med hensyn til hovedvirksomheden (databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 1, litra b)
 - en kompetent tilsynsmyndighed ikke anmoder om udtalelse fra Databeskyttelsesrådet i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 64, stk. 1, eller ikke følger Databeskyttelsesrådets udtalelse udstedt i henhold til artikel 64 (databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 1, litra c)).

2 RETLIGE RAMMER OG FORRETNINGSORDEN

2.1 Ret til god forvaltning

8. Databeskyttelsesrådet er underlagt Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret), herunder artikel 41 (ret til god forvaltning). Dette afspejles også i artikel 11, stk. 1, i Databeskyttelsesrådets forretningsorden¹¹, som bekræfter, at Databeskyttelsesrådet skal respektere retten til god forvaltning som fastsat i chartrets artikel 41.

⁸ Databeskyttelsesforordningens artikel 60, stk. 4.

⁹ Databeskyttelsesforordningens artikel 60, stk. 4, artikel 63 og artikel 65, stk. 1, litra a). Hvis den ledende tilsynsmyndighed agter at følge den relevante og begrundede indsigelse, forelægger den alle de berørte tilsynsmyndigheder et revideret udkast til afgørelse. De berørte tilsynsmyndigheder har derefter en frist på to uger til at fremsætte relevante og begrundede indsigelser mod det reviderede udkast til afgørelse (databeskyttelsesforordningens artikel 60, stk. 5). Se også retningslinjerne vedrørende relevant og begrundet indsigelse, afsnit 2-3.

¹⁰ Dette gælder navnlig, hvis klagen afvises helt eller delvist (databeskyttelsesforordningens artikel 60, stk. 8 og 9). Se også punkt 51 ff.

¹¹ Det Europæiske Databeskyttelsesråd, forretningsorden, vedtaget den 25.5.2018, senest ændret og vedtaget den 8.10.2020, findes på

9. I henhold til chartrets artikel 41 har enhver ret til at få sin sag behandlet **uvildigt, retfærdigt og inden for en rimelig frist** af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer. Dette omfatter enhver persons ret til:

- **at blive hørt**, inden der træffes en individuel foranstaltning over for ham eller hende, som måtte berøre vedkommende negativt
- **aktindsigt** i de akter, der vedrører ham eller hende, under iagttagelse af legitime fortrolighedshensyn samt tavshedspligt og sagernes fortrolighed.

Retten til god forvaltning omfatter også forvaltningens forpligtelse til at **begrunde** sine afgørelser.

2.2 Den generelle forordning om databeskyttelse (databeskyttelsesforordningen)

10. I databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 1, opstilles der tre forskellige situationer, hvor Databeskyttelsesrådet fungerer som tvistbilæggelsesorgan. De vigtigste regler, der finder anvendelse på tvistbilæggelsesprocedurerne, er fastsat i databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 2-6.

11. I tilfælde af tvistbilæggelse på grundlag af databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 1, litra a), skal der også tages hensyn til databeskyttelsesforordningens artikel 60, som finder anvendelse på samarbejdet mellem den ledende tilsynsmyndighed og den berørte tilsynsmyndighed i individuelle sager, der involverer grænseoverskridende behandling, og præciserer, i hvilke tilfælde den ledende tilsynsmyndighed skal forelægge sagen for Databeskyttelsesrådet med henblik på tvistbilæggelse. Selv om disse retningslinjer primært fokuserer på anvendelsen af databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 1, litra a), henvises der også til bestemmelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 60, for så vidt som de er relevante for at præcisere de vigtigste trin i Databeskyttelsesrådets procedure og dets kompetence i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 1, litra a)¹².

2.3 Databeskyttelsesrådets forretningsorden

12. I artikel 11 i Databeskyttelsesrådets forretningsorden præciseres de regler, der finder anvendelse, når Databeskyttelsesrådet skal træffe en bindende afgørelse, herunder i forbindelse med tvistbilæggelsesproceduren. Artikel 11, stk. 2, i Databeskyttelsesrådets forretningsorden indeholder regler, der specifikt finder anvendelse på tvistbilæggelsesproceduren i databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 1, litra a).

13. Selv om disse retningslinjer ikke fokuserer på Databeskyttelsesrådets forretningsorden, vil der også blive taget hensyn til artikel 22 (Afstemning), artikel 32 (Aktindsigt), artikel 33 (Fortrolighed af drøftelser) og artikel 40 (Beregning af tidspunkter) i forretningsordenen, alt efter hvad der er relevant.

3 PROCEDURENS VIGTIGSTE TRIN (OVERSIGT)

3.1 Betingelser for vedtagelse af en bindende afgørelse

https://edpb.europa.eu/sites/edpb/files/files/file1/edpb_rop_version_7_adopted_20201008_da.pdf (herefter "Databeskyttelsesrådets forretningsorden").

¹² Yderligere vejledning vedrørende databeskyttelsesforordningens artikel 60 kan findes i Retningslinjer 02/2022 om anvendelse af artikel 60 i den generelle forordning om databeskyttelse af 14.3.2022, som findes på https://edpb.europa.eu/system/files/2022-03/guidelines_202202_on_the_application_of_article_60_gdpr_en.pdf.

14. De generelle betingelser for Databeskyttelsesrådets vedtagelse af en bindende afgørelse er fastsat i databeskyttelsesforordningens artikel 60, stk. 4 og 5, og artikel 65, stk. 1, litra a).
15. Databeskyttelsesrådet har kompetence til at træffe bindende afgørelser på grundlag af databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 1, litra a), når følgende betingelser er opfyldt:
- den ledende tilsynsmyndighed har forelagt et udkast til afgørelse som omhandlet i artikel 60, stk. 3, for de berørte tilsynsmyndigheder
 - mindst én berørt tilsynsmyndighed har fremsat (en eller flere) indsigelser mod den ledende tilsynsmyndigheds (reviderede) udkast til afgørelse inden for den frist, der er fastsat i databeskyttelsesforordningens artikel 60, stk. 4 og 5
 - den ledende tilsynsmyndighed har besluttet ikke at følge indsigelsen/indsigelserne mod udkastet til afgørelse eller afvist den som værende uden relevans eller ubegrundet.
16. Når disse betingelser er opfyldt, har Databeskyttelsesrådet kompetence til at vedtage en bindende afgørelse på grundlag af databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 1, litra a), som vedrører alle de spørgsmål, der er genstand for de(n) relevante og begrundede indsigelse(r), herunder navnlig om der er tale om en overtrædelse af databeskyttelsesforordningen¹³.
17. En "bemærkning" fremsat af en berørt tilsynsmyndighed i forbindelse med et udkast til afgørelse udgør ikke en indsigelse som omhandlet i databeskyttelsesforordningens artikel 4, stk. 24. Fremsatte bemærkninger indebærer derfor ikke en forpligtelse til at indlede proceduren i henhold til artikel 65, stk. 1, litra a), hvis den ledende tilsynsmyndighed beslutter ikke at give bemærkningen nogen virkning. Enhver bemærkning udgør desuden ikke som sådan et spørgsmål, der skal afgøres af Databeskyttelsesrådet som led i dets bindende afgørelse. Den ledende tilsynsmyndighed skal imidlertid tage behørigt hensyn til de synspunkter, som alle berørte tilsynsmyndigheder har givet udtryk for¹⁴, og i tilfælde, hvor betingelserne i artikel 56, stk. 2, er opfyldt, tage størst muligt hensyn til de synspunkter, som den berørte tilsynsmyndighed, som klagen er indgivet til, har givet udtryk for i forbindelse med udarbejdelsen af udkastet til afgørelse, og tage behørigt hensyn til de synspunkter, som alle berørte tilsynsmyndigheder har givet udtryk for¹⁵.

3.2 Vurdering af, om sagen er fuldstændig

18. I henhold til artikel 11, stk. 2, i Databeskyttelsesrådets forretningsorden er formanden og den ledende tilsynsmyndighed ansvarlige for at afgøre, om sagen er fuldstændig¹⁶. Vurderingen af, om sagen er fuldstændig, er et vigtigt trin i proceduren, der har til formål at sikre, at alle betingelser for at vedtage en bindende afgørelse er opfyldt, og at Databeskyttelsesrådet har alle de oplysninger, der er nødvendige for at gøre dette¹⁷. Vurderingen af, om sagen er fuldstændig, tjener også som udgangspunkt for de lovbestemte frister, der er nævnt i databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 2 og 3¹⁸. Endelig har vurderingen af sagens fuldstændighed også til formål at sikre, at retten til at blive hørt i chartrets artikel 41 er overholdt.

¹³ Se afsnit 4 for yderligere oplysninger om Databeskyttelsesrådets kompetence i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 1, litra a).

¹⁴ Databeskyttelsesforordningens artikel 60, stk. 3.

¹⁵ Databeskyttelsesforordningens artikel 56, stk. 4, og artikel 60, stk. 1.

¹⁶ Sekretariatet foretager analysen af, om sagen er fuldstændig, på vegne af formanden.

¹⁷ Databeskyttelsesrådets sekretariat sørger efter behov for oversættelse til engelsk af dokumenterne fra den kompetente myndighed.

¹⁸ Se artikel 11, stk. 4, i Databeskyttelsesrådets forretningsorden og afsnit 3.3 nedenfor.

19. Når den ledende tilsynsmyndighed forelægger sagen for Databeskyttelsesrådet med henblik på tvistbilæggelse, skal den medtage:

- a) det **udkast til afgørelse eller reviderede udkast til afgørelse**, der er genstand for indsigelse(r)
- b) et **sammendrag** af de relevante faktiske omstændigheder og begrundelser
- c) den/de berørte tilsynsmyndighed/-myndigheders **indsigelse(r)** i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 60, stk. 4, (og, hvor det er relevant, artikel 60, stk. 5)
- d) en **angivelse** af, hvorvidt den ledende tilsynsmyndighed **ikke følger** den relevante og begrundede indsigelse eller er af den opfattelse, at indsigelsen **ikke er relevant eller begrundet**
- e) den/de berørte tilsynsmyndighed/-myndigheders **dokumentation for formatet af og datoen for forelæggelsen af udkastet til afgørelse/det reviderede udkast til afgørelse og af indsigelsen/indsigelserne**¹⁹
- f) i overensstemmelse med artikel 41 i EU's charter om grundlæggende rettigheder, de **skriftlige observationer, som den pågældende ledende tilsynsmyndighed har indsamlet fra de personer, som eventuelt berøres negativt af Databeskyttelsesrådets afgørelse**, sammen med en bekræftelse af og dokumentation for, hvilke af de til Databeskyttelsesrådet indgivne dokumenter disse fik stillet til rådighed, da de blev opfordret til at **udøve deres ret til at blive hørt**, eller en tydelig identificering af, hvilke elementer det ikke gør sig gældende for²⁰.

20. Ordlyden af databeskyttelsesforordningens artikel 60, stk. 4, og artikel 11, stk. 2, i Databeskyttelsesrådets forretningsorden gør det klart, at den ledende tilsynsmyndighed er ansvarlig for at sikre, at sagen er fuldstændig, og indsende alle relevante oplysninger til Databeskyttelsesrådet. Hvis det er nødvendigt, kan sekretariatet imidlertid anmode den ledende tilsynsmyndighed og/eller de berørte tilsynsmyndigheder om supplerende oplysninger inden for en fastsat frist²¹. Muligheden for at anmode om supplerende oplysninger bør fortolkes i lyset af målet om at sikre, at Databeskyttelsesrådet får alle de oplysninger, der er nødvendige for at træffe en bindende afgørelse om alle de spørgsmål, der er genstand for de relevante og begrundede indsigelser, navnlig om der er tale om en overtrædelse af databeskyttelsesforordningen.

Eksempel 1:

Et udkast til afgørelse indeholder flere henvisninger til den dataansvarliges interne dokumentation. Selv om den ledende tilsynsmyndigheds (anfægtede) konstatering af en overtrædelse er dokumenteret i dens udkast til afgørelse med henvisning til indholdet af denne dokumentation, medtager den ledende tilsynsmyndighed ikke en kopi heraf, når den forelægger sagen for Databeskyttelsesrådet med henblik på tvistbilæggelse. Sekretariatet kan anmode den ledende tilsynsmyndighed om at forelægge en kopi af den dokumentation, der henvises til, inden for en fastsat frist, hvis det er nødvendigt for at hjælpe med at afgøre genstanden for de(n) relevante og begrundede indsigelse(r).

¹⁹ Formålet med disse oplysninger er at gøre det muligt for sekretariatet at verificere, at indsigelsen er indgivet skriftligt og inden for den lovbestemte frist. Datoen for og formatet af forelæggelsen af udkastet til afgørelse/det reviderede udkast til afgørelse og af indsigelsen/indsigelserne kan f.eks. dokumenteres via den relevante og begrundede indsigelsesrapport fra informations- og kommunikationssystemet omhandlet i artikel 17 i Databeskyttelsesrådets forretningsorden.

²⁰ Artikel 11, stk. 2, i Databeskyttelsesrådets forretningsorden. Se også afsnit 5.

²¹ Artikel 11, stk. 2, i Databeskyttelsesrådets forretningsorden.

Muligheden for at anmode om supplerende oplysninger på et senere tidspunkt mindsker ikke den ledende tilsynsmyndigheds ansvar for at forelægge alle relevante oplysninger fra begyndelsen, når den forelægger sagen for Databeskyttelsesrådet. Da ansvaret for at sikre, at sagen er fuldstændig, ligger hos den ledende tilsynsmyndighed, bør en anmodning om supplerende oplysninger fra den ledende tilsynsmyndighed og/eller den berørte tilsynsmyndighed i princippet kun være nødvendig under ekstraordinære omstændigheder. Da den ledende tilsynsmyndighed og den berørte tilsynsmyndighed er forpligtet til at udveksle alle relevante oplysninger i løbet af samarbejdsproceduren, burde de relevante oplysninger desuden allerede være blevet meddelt de berørte tilsynsmyndigheder, inden tvistbilæggelsesproceduren blev indledt. Hvis alle de oplysninger, der er nødvendige for at træffe en bindende afgørelse om de fremsatte indsigelser, også fremsendes af den ledende tilsynsmyndighed, når sagen henvises til Databeskyttelsesrådet, vil det ikke være nødvendigt for sekretariatet at anmode om supplerende oplysninger, før sagen erklæres fuldstændig.

21. Det skal bemærkes, at en anmodning om supplerende oplysninger blot har til formål at sikre, at sagen er fuldstændig. Den indebærer *ikke* en vurdering af berettigelsen af de fremsatte indsigelser og ændrer heller ikke på nogen måde det spørgsmål, der forelægges Databeskyttelsesrådet. Når sagen anses for at være fuldstændig, og spørgsmålet henvises til Databeskyttelsesrådet, kan der under ekstraordinære omstændigheder også anmodes om supplerende oplysninger på et senere trin i proceduren (dvs. når spørgsmålet er blevet henvist til Databeskyttelsesrådet), hvis det er nødvendigt for at afhjælpe eventuelle udeladelser. Dette vil være genstand for en afgørelse fra Databeskyttelsesrådet²².
22. Databeskyttelsesrådets sekretariat sørger efter behov for oversættelse til engelsk af dokumenterne fra den kompetente myndighed²³. Oversættelsen kan også begrænses til de specifikke dele, der sandsynligvis vil være relevante for afgørelsen af genstanden for den eller de relevante og begrundede indsigelser. Den ledende tilsynsmyndighed og/eller den berørte tilsynsmyndighed skal nå til enighed om oversættelsen²⁴.

Eksempel 2:

I sit udkast til afgørelse konkluderer den ledende tilsynsmyndighed, at kun én af de overtrædelser af databeskyttelsesforordningen, som klageren gør gældende, har fundet sted. Den berørte tilsynsmyndighed mener i sin relevante og begrundede indsigelse, at de andre overtrædelser, som klageren gør gældende, også blev begået, mens at der i udkastet til afgørelse ikke fuldt ud redegøres for de faktuelle forhold, der er nødvendige for at konkludere, at overtrædelserne ikke har fundet sted. Sekretariatet anmoder derfor den ledende tilsynsmyndighed om at fremlægge en kopi af de nødvendige dele af undersøgelsesrapporten inden for en fastsat frist²⁵. Hvis det er nødvendigt at oversætte disse dele, oversættes den til engelsk af sekretariatet, og den ledende tilsynsmyndighed skal give sit samtykke til oversættelsen.

²² I henhold til artikel 11, stk. 2, i Databeskyttelsesrådets forretningsorden kan Databeskyttelsesrådet under ekstraordinære omstændigheder beslutte at tage hensyn til yderligere dokumenter, som det anser for nødvendige. Som følge heraf kan sekretariatet/formanden anmode om supplerende oplysninger, men Databeskyttelsesrådet skal afgøre, om det vil tage hensyn til de yderligere oplysninger, der modtages.

²³ Den kompetente myndighed skal give sit samtykke til oversættelsen (artikel 11, stk. 2, i Databeskyttelsesrådets forretningsorden).

²⁴ Artikel 11, stk. 2, i Databeskyttelsesrådets forretningsorden.

²⁵ Artikel 11, stk. 2, i Databeskyttelsesrådets forretningsorden.

23. Når formanden og den ledende tilsynsmyndighed har besluttet, at sagen er fuldstændig (og den kompetente tilsynsmyndighed har givet sit samtykke til eventuelle nødvendige engelske oversættelser), indbringer sekretariatet på vegne af formanden spørgsmålet for medlemmerne af Databeskyttelsesrådet uden unødigt forsinkelse²⁶.
24. Hvis den ledende tilsynsmyndighed ikke forelægger de ovenfor anførte oplysninger inden for fristen²⁷, anmoder formanden sekretariatet om at henvise sagen til Databeskyttelsesrådet. Databeskyttelsesrådet vil derefter fra sag til sag vurdere, om det kan fortsætte med at vedtage sin afgørelse på grundlag af de allerede fremlagte oplysninger, eller om det er nødvendigt først at indhente de ønskede oplysninger (f.eks. bekræftelse af og dokumentation for, hvilke dokumenter der blev forelagt Databeskyttelsesrådet, da de blev opfordret til at udøve deres ret til at blive hørt, eller en klar angivelse af de elementer, som dette ikke er tilfældet for), inden det vedtager en afgørelse.

Forholdet til retten til at blive hørt

25. Vurderingen af sagens fuldstændighed har også til formål at sikre, at retten til at blive hørt i chartrets artikel 41 er overholdt. I henhold til artikel 11, stk. 2, i Databeskyttelsesrådets forretningsorden skal Databeskyttelsesrådet *kun* tage hensyn til de dokumenter, der blev fremlagt af den ledende tilsynsmyndighed og den eller de andre berørte tilsynsmyndigheder, inden sagen blev henvist til Databeskyttelsesrådet. Enhver person, der kan blive berørt negativt, bør derfor i princippet allerede være blevet opfordret til at udøve sin ret til at blive hørt²⁸. Hvis det er nødvendigt, vil Databeskyttelsesrådet træffe yderligere foranstaltninger til at sikre de berørte personers ret til at blive hørt i forbindelse med de elementer i de dokumenter, der indgår i sagen, og som Databeskyttelsesrådet vil tage i betragtning, når det træffer sin afgørelse²⁹.
26. Når sagen er erklæret fuldstændig, kan den ledende tilsynsmyndighed og de berørte tilsynsmyndigheder i princippet ikke indsende supplerende oplysninger om tvistens genstand (medmindre sekretariatet anmoder herom med henblik på at afhjælpe en undladelse i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i Databeskyttelsesrådets forretningsorden³⁰). Kun under ekstraordinære omstændigheder kan Databeskyttelsesrådet beslutte at tage hensyn til yderligere dokumenter, som det anser for nødvendige. Den ledende tilsynsmyndighed kan f.eks. ikke indføre nye faktuelle elementer til støtte for dens beslutning om ikke at følge en eller flere indsigelser, som ikke tidligere blev meddelt, før sagen blev indbragt for Databeskyttelsesrådet³¹. Alle oplysninger, der er relevante for vurderingen af de fremsatte indsigelser, bør desuden allerede være blevet udvekslet

²⁶ Artikel 11, stk. 2, i Databeskyttelsesrådets forretningsorden.

²⁷ En sådan frist bør fastsættes fra sag til sag under hensyntagen til arten og omfanget af de dokumenter, der anmodes om. Sekretariatet bør rådføre sig med den ledende tilsynsmyndighed (eller, hvis det er relevant, den berørte tilsynsmyndighed) for at indhente deres synspunkter om, hvad der udgør en passende frist.

²⁸ Se navnlig artikel 11, stk. 2, i Databeskyttelsesrådets forretningsorden: "[...] *sammen med en bekræftelse af og dokumentation for, hvilke af de til Databeskyttelsesrådet indgivne dokumenter disse fik stillet til rådighed, da de blev opfordret til at udøve deres ret til at blive hørt, eller en tydelig identificering af, hvilke elementer det ikke gør sig gældende for.*"

²⁹ Se afsnit 5 for yderligere oplysninger om udøvelsen af retten til at blive hørt.

³⁰ Se punkt 20 ovenfor.

³¹ Ordlyden af artikel 11, stk. 2, litra d), i Databeskyttelsesrådets forretningsorden bekræfter netop, at den ledende tilsynsmyndighed ved indledningen af proceduren bør give en "angivelse" af, hvorvidt den ikke følger den relevante og begrundede indsigelse eller er af den opfattelse, at indsigelsen ikke er relevant eller begrundet (dvs. blot en angivelse af, om den følger indsigelserne eller ej). Som følge heraf må der ikke forelægges nye elementer, der går ud over dem, som de berørte tilsynsmyndigheder blev underrettet om forud for forelæggelsen for Databeskyttelsesrådet.

mellem den ledende tilsynsmyndighed og den berørte tilsynsmyndighed forud for indledningen af proceduren i henhold til artikel 65, stk. 1, litra a), med henblik på at nå til enighed (da dette også kan bidrage til at undgå behovet for at udløse tvistbilæggelsesmekanismen).

27. Når sagen er erklæret fuldstændig, og spørgsmålet er blevet forelagt Databeskyttelsesrådet, skal Databeskyttelsesrådet træffe en bindende afgørelse i forbindelse med hver indsigelse, medmindre den berørte tilsynsmyndighed, der fremsatte en bestemt indsigelse, beslutter at trække den tilbage. Da tilbagetrækningen af indsigelsen betyder, at tvisten mellem den ledende tilsynsmyndighed og den berørte tilsynsmyndighed er afsluttet, er det ikke længere nødvendigt for Databeskyttelsesrådet at afgøre sagen³². På samme måde kan den ledende tilsynsmyndighed trække en forelæggelse for Databeskyttelsesrådet tilbage på grundlag af databeskyttelsesforordningens artikel 60, stk. 4, i tilfælde, hvor den senere beslutter, at den ønsker at følge hver af de fremsatte indsigelser. Tilbagetrækningen af enten en indsigelse eller en forelæggelse bør dog kun ske i meget ekstraordinære tilfælde, da den ledende tilsynsmyndigheds og de berørte tilsynsmyndigheders forpligtelse til at nå til enighed omhandlet i databeskyttelsesforordningens artikel 60 kræver, at tvistbilæggelsesmekanismen kun udløses i tilfælde af vedvarende uenighed, og hvor det ikke var muligt at nå til enighed.

3.3 Fastsættelse af frist

28. Den lovbestemte frist for Databeskyttelsesrådets vedtagelse af en bindende afgørelse er en måned efter, at formanden og den kompetente tilsynsmyndighed har fastslået, at sagen er fuldstændig³³. Denne frist kan forlænges med yderligere en måned på grund af spørgsmålets kompleksitet³⁴. Hvis Databeskyttelsesrådet ikke har kunnet vedtage en afgørelse inden udløbet af en sådan forlængelse, skal det gøre dette senest to uger efter udløbet af forlængelsen³⁵.

3.3.1 Beregning

29. Fristen for vedtagelse af den bindende afgørelse beregnes på grundlag af forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71³⁶. Artikel 3, stk. 2, litra c), i forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 lyder:

"en tidsfrist udtrykt i uger, måneder eller år indledes med begyndelsen af den første time på fristens første dag og udløber med udgangen af den sidste time på den dag i den sidste uge, sidste måned eller det sidste år, som har den samme benævnelse eller talangivelse som den dag, der indleder fristen".

Domstolen har fastslået, at fristen udløber den følgende mandag, hvis en begivenhed, som udgør udgangspunktet for en frist på en uge, finder sted en mandag, og at denne dag herefter er dies ad

³² I tilfælde, hvor tilbagetrækningen vedrører den eneste indsigelse, som den ledende tilsynsmyndighed har besluttet ikke at følge eller anser for ikke at være relevant og begrundet, er Databeskyttelsesrådet ikke længere forpligtet til at træffe en bindende afgørelse i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 1, litra a).

³³ Databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 2, sammenholdt med artikel 11, stk. 4, i Databeskyttelsesrådets forretningsorden.

³⁴ Databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 2.

³⁵ Databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 3. Se også punkt 32.

³⁶ Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter (EFT L 124/1 af 8.6.1971). Artikel 40 i Databeskyttelsesrådets forretningsorden lyder: "For at beregne de tidsfrister og datoer, der er angivet i databeskyttelsesforordningen og i denne forretningsorden, finder Rådets forordning 1182/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter anvendelse".

quem (udløbsdatoen)³⁷. Hvis fristen udtrykkes i måneder, og den udløsende begivenhed indtræffer den 20. marts, udløber fristen på samme måde den 20. april.

30. Startdatoen ("dies a quo") i forbindelse med anvendelsen af databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 1, litra a), er den dag, hvor formanden og den kompetente tilsynsmyndighed har besluttet, at sagen er fuldstændig, og spørgsmålet forelægges Databeskyttelsesrådet af sekretariatet via det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 17 i Databeskyttelsesrådets forretningsorden.
31. Da databeskyttelsesforordningen ikke angiver perioder i arbejdsdage, omfatter de pågældende frister helligdage, søndage og lørdage³⁸. Hvis den sidste dag i en periode er en helligdag, søndag eller lørdag, udløber fristen dog med udgangen af den følgende arbejdsdags sidste time³⁹, således at udløbsdatoen ("dies ad quem") er den følgende arbejdsdag.

3.3.2 Afgørelse om forlængelse med en måned

32. I henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 2, kan den første frist på en måned forlænges med yderligere en måned under hensyntagen til sagens kompleksitet. Forlængelsen skal besluttes af formanden for Databeskyttelsesrådet på eget initiativ eller på anmodning af mindst en tredjedel af medlemmerne af Databeskyttelsesrådet⁴⁰. Afgørelsen om forlængelse skal vedtages inden udløbet af fristen på en måned.

3.3.3 Forlængelse med to uger

33. Den bindende afgørelse skal i princippet vedtages med to tredjedeles flertal senest to måneder efter, at sagen er blevet anset for at være fuldstændig, og spørgsmålet er blevet forelagt Databeskyttelsesrådet. Hvis Databeskyttelsesrådet imidlertid ikke har været i stand til at vedtage en afgørelse inden for den forlængede frist, fordi det krævede flertal ikke er nået, vedtager Databeskyttelsesrådet afgørelsen senest to uger efter udløbet af den anden måned med simpelt flertal blandt sine medlemmer⁴¹.
34. I løbet af de to yderligere uger kan udkastet til Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse, der tidligere blev forelagt til vedtagelse med to tredjedeles flertal, ændres, hvis det er nødvendigt for at opnå simpelt flertal. Udkastet til Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse kan med andre ord tilpasses og justeres, hvis der ikke opnås et flertal på to tredjedele.

3.4 Udarbejdelse af udkastet til Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse

35. I henhold til artikel 11, stk. 5, i Databeskyttelsesrådets forretningsorden skal de bindende afgørelser "*forberedes og udarbejdes [...] af sekretariatet og, efter en beslutning truffet af formanden, i samarbejde med en ordfører og medlemmer af ekspertundergrupper*"⁴². Databeskyttelsesrådets

³⁷ Se dom i sag C-171/03, Maatschap Toeters, MC Verberk mod Productschap Vee en Vlees, ECLI:EU:C:2004:714, præmis 33.

³⁸ Artikel 3, stk. 3, forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71.

³⁹ Artikel 3, stk. 4, forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71.

⁴⁰ Artikel 11, stk. 4, i Databeskyttelsesrådets forretningsorden.

⁴¹ Se databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 3. Med hensyn til beregningen af flertal og stemmerettigheder for Databeskyttelsesrådets medlemmer henvises til afsnit 3.5 (Vedtagelse af Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse).

⁴² Se også databeskyttelsesforordningens artikel 75, stk. 6, litra g), hvori det fastsættes, at sekretariatet eksempelvis er ansvarligt for forberedelse, udarbejdelse og offentliggørelse af afgørelser om bilæggelse af tvister mellem tilsynsmyndigheder.

sekretariat bør derfor fungere som ledende ordfører, og formanden bør træffe afgørelse om inddragelse af en ekspertundergruppe og medordførere.

36. Så snart den ledende tilsynsmyndighed har forelagt sagen for Databeskyttelsesrådet med henblik på tvistbilæggelse, bør sekretariatet påbegynde vurderingen af, om sagen er fuldstændig. Under denne vurdering opfordres formanden til at træffe afgørelse om en eventuel inddragelse af medordførere og vil opfordre Databeskyttelsesrådets medlemmer til at tilkendegive interesse for at blive medordførere (medmindre formanden beslutter ikke at inddrage medordførere i den pågældende sag)⁴³. For at sikre retfærdighed og upartiskhed bør (gruppen af) medordførere ikke omfatte delegationer fra hverken den ledende tilsynsmyndighed eller de berørte tilsynsmyndigheder, der har gjort indsigelse mod udkastet til afgørelse⁴⁴.
37. Endelig skal det bemærkes, at formanden også kan beslutte at inddrage medlemmerne af en eller flere andre ekspertundergrupper afhængigt af sagen.
38. Som tidligere nævnt skal Databeskyttelsesrådet i henhold til artikel 11, stk. 2, i Databeskyttelsesrådets forretningsorden *kun* tage hensyn til de dokumenter, der blev fremlagt af den ledende tilsynsmyndighed og den eller de andre berørte tilsynsmyndigheder, inden sagen blev henvist til Databeskyttelsesrådet. Det betyder, at den ledende tilsynsmyndighed eller de berørte tilsynsmyndigheder ikke kan indføre nye faktuelle elementer, der understøtter deres respektive holdninger, i udarbejdelsesfasen.
39. I overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 76, stk. 1, er drøftelser i Databeskyttelsesrådet og ekspertundergrupper fortrolige, når de vedrører sammenhængsmekanismen⁴⁵. Desuden pålægges personalet i alle nationale tilsynsmyndigheder i EØS⁴⁶, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og Databeskyttelsesrådets sekretariat også tavshedspligt⁴⁷. Det betyder, at tavshedspligten, som er af afgørende betydning, skal respekteres af Databeskyttelsesrådet og dets medlemmer, også i forbindelse med tvistbilæggelsessager i henhold til artikel 65, stk. 1, litra a). Dette vedrører både drøftelserne og de udvekslede dokumenter.

3.5 Vedtagelse af Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse

40. Alle flertal, der henvises til i databeskyttelsesforordningen eller i Databeskyttelsesrådets forretningsorden, henviser til det samlede antal stemmeberettigede medlemmer af Databeskyttelsesrådet, uanset om de er til stede eller ej⁴⁸.
41. EFTA/EØS-tilsynsmyndighederne (dvs. Island, Liechtenstein og Norge) har, selv om de ikke har stemmeret, ret til at give udtryk for deres holdninger til alle emner, der drøftes og/eller stemmes om⁴⁹.

⁴³ Hvis opfordringen til at tilkendegive interesse for at fungere som medordfører fremsættes forud for vurderingen af, at sagen er fuldstændig, bør det sikres, at der ikke videregives nogen af sagens elementer, før vurderingen er foretaget, og sagen er blevet forelagt Databeskyttelsesrådet.

⁴⁴ Se dom i sag C-680/16 P, Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel, 27.3.2019, ECLI:EU:C:2019:257, præmis 29-41.

⁴⁵ Artikel 33 i Databeskyttelsesrådets forretningsorden.

⁴⁶ Databeskyttelsesforordningens artikel 54, stk. 2.

⁴⁷ Artikel 56 i forordning (EU) 2018/1725.

⁴⁸ Artikel 22, stk. 3, i Databeskyttelsesrådets forretningsorden.

⁴⁹ Se Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse nr. 154/2018 af 6. juli 2018 om ændring af bilag XI (Elektronisk kommunikation, audiovisuelle tjenesteydelser og informationsfund) og protokol 37 (der indeholder den i

42. I henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 68, stk. 6, har Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse kun stemmeret i forbindelse med afgørelser, der vedrører principper og bestemmelser, som gælder for Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer, og som indholdsmæssigt er i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens principper og bestemmelser. Hvis dette er tilfældet, har Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse ret til at stemme om afgørelsen som helhed.
43. Ethvert stemmeberettiget medlem af Databeskyttelsesrådet, som ikke er repræsenteret på et plenarmøde, kan overdrage sin stemmeret til et andet stemmeberettiget medlem af Databeskyttelsesrådet, som deltager i plenarmødet⁵⁰.
44. Det flertal, der kræves for at vedtage en bindende afgørelse i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 1, litra a), er to tredjedele af Databeskyttelsesrådets stemmeberettigede medlemmer⁵¹. Hvis Databeskyttelsesrådet ikke har været i stand til at vedtage en afgørelse med to tredjedeles flertal, vedtager Databeskyttelsesrådet sin afgørelse inden for de følgende to uger med simpelt flertal. I tilfælde af stemmelighed blandt medlemmerne af Databeskyttelsesrådet er formandens stemme udslagsgivende⁵².

3.6 Meddelelse til de berørte tilsynsmyndigheder

45. Når Databeskyttelsesrådet har vedtaget sin bindende afgørelse, meddeler formanden for Databeskyttelsesrådet uden unødigt forsinkelse afgørelsen til alle de berørte tilsynsmyndigheder⁵³. Alle berørte tilsynsmyndigheder i sagen skal derfor underrettes om den bindende afgørelse.
46. Meddelelsen vil blive foretaget af sekretariatet på vegne af formanden via det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 17 i Databeskyttelsesrådets forretningsorden⁵⁴. Meddelelsen af den bindende afgørelse sker via meddelelsen af afgørelsen på engelsk, som er det eneste autentiske sprog for afgørelsen⁵⁵. De berørte tilsynsmyndigheder vil blive anset for at have fuldt kendskab til den meddelte afgørelse⁵⁶.

3.7 Tilsynsmyndigheden/tilsynsmyndighedernes endelige afgørelse

47. Senest en måned efter meddelelsen af Databeskyttelsesrådets afgørelse til tilsynsmyndighederne skal den ledende tilsynsmyndighed og/eller den berørte tilsynsmyndighed (alt efter omstændighederne⁵⁷)

artikel 101 nævnte liste) til EØS-aftalen [2018/1022]. Se også forretningsordenens betragtning 7 og artikel 4, stk. 1.

⁵⁰ Formanden og sekretariatet underrettes om enhver overdragelse af stemmeret. Artikel 22, stk. 5, i Databeskyttelsesrådets forretningsorden.

⁵¹ Databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 2, sammenholdt med artikel 22, stk. 3, i Databeskyttelsesrådets forretningsorden.

⁵² Databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 3.

⁵³ Databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 5.

⁵⁴ Artikel 11, stk. 6, i Databeskyttelsesrådets forretningsorden.

⁵⁵ Artikel 11, stk. 6, i Databeskyttelsesrådets forretningsorden.

⁵⁶ Artikel 11, stk. 6, i Databeskyttelsesrådets forretningsorden. Hasteoversættelser kan stilles til rådighed for myndigheder, der er forpligtet til at vedtage en afgørelse eller træffe foranstaltninger på nationalt plan på grundlag af Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse på et andet EU-sprog. Andre berørte tilsynsmyndigheder kan undtagelsesvis anmode om en hasteoversættelse, hvis dette begrundes. Da det autentiske sprog for Databeskyttelsesrådets afgørelse er engelsk, er Databeskyttelsesrådet ikke ansvarligt for brugen af de leverede oversættelser (artikel 11, stk. 7, i Databeskyttelsesrådets forretningsorden).

⁵⁷ Se databeskyttelsesforordningens artikel 60, stk. 8 og 9, i tilfælde af hel eller delvis afvisning af en klage.

vedtage en endelig afgørelse⁵⁸. Hver endelig afgørelse skal vedtages "på grundlag af" Databeskyttelsesrådets afgørelse. Endelige afgørelser skal desuden henvise til Databeskyttelsesrådets afgørelse og præcisere, at denne afgørelse vil blive offentliggjort på Databeskyttelsesrådets websted. Databeskyttelsesrådets afgørelse skal også "vedlægges" den ledende tilsynsmyndigheds og/eller den berørte tilsynsmyndigheds endelige afgørelse⁵⁹.

3.7.1 "På grundlag af"

48. Kravet om, at en endelig afgørelse vedtages "på grundlag af" Databeskyttelsesrådets afgørelse, afspejler det forhold, at Databeskyttelsesrådets afgørelse er juridisk bindende for den ledende tilsynsmyndighed (og/eller i sidste ende de berørte tilsynsmyndigheder, hvis der er behov for at vedtage en endelig afgørelse over for de registrerede⁶⁰), som afgørelsen er rettet til⁶¹.
49. Den bindende afgørelse har til formål at løse uenighed mellem ledende tilsynsmyndigheder og berørte tilsynsmyndigheder om sagens realitet, navnlig hvorvidt der er tale om en overtrædelse af databeskyttelsesforordningen, for at sikre korrekt og ensartet anvendelse af databeskyttelsesforordningen i hvert enkelt tilfælde⁶².
50. Den endelige afgørelse skal vedtages på grundlag af Databeskyttelsesrådets afgørelse og skal derfor give det eller de bindende påbud som fastsat i Databeskyttelsesrådets afgørelse fuld virkning. Hvis Databeskyttelsesrådet f.eks. har fastslået, at der faktisk er sket en overtrædelse af databeskyttelsesforordningen, kan den ledende tilsynsmyndighed eller den berørte tilsynsmyndighed ikke fastslå andet. På samme måde skal den ledende tilsynsmyndighed eller den berørte tilsynsmyndighed tilpasse sine handlinger, hvis Databeskyttelsesrådet har fastslået, at den påtænkte foranstaltning over for den dataansvarlige eller databehandleren ikke er i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningen⁶³.

3.7.2 Den ledende tilsynsmyndigheds og/eller den berørte tilsynsmyndigheds afgørelser

51. Den ledende tilsynsmyndigheds endelige afgørelse og den berørte tilsynsmyndighed (alt efter omstændighederne, som klagen er indgivet til, vedtages i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 60, stk. 7, 8 og 9⁶⁴.
52. Som udgangspunkt er den ledende tilsynsmyndighed forpligtet til at vedtage og meddele sin endelige afgørelse til den dataansvarliges eller databehandlerens hovedvirksomhed eller eneste virksomhed og underrette de andre berørte tilsynsmyndigheder og Databeskyttelsesrådet om den pågældende afgørelse (herunder et sammendrag af de relevante faktiske omstændigheder og begrundelser)⁶⁵. En vigtig undtagelse fra dette krav vedrører den situation, hvor en klage er blevet afslået eller afvist.

⁵⁸ Databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 6.

⁵⁹ Kravet om, at Databeskyttelsesrådets afgørelse skal "vedlægges" den endelige afgørelse, betyder ikke, at Databeskyttelsesrådets afgørelse skal knyttes som bilag til den endelige afgørelse i et samlet dokument (det er tilstrækkeligt, at Databeskyttelsesrådets afgørelse meddeles den dataansvarlige eller databehandleren sammen med den endelige afgørelse).

⁶⁰ Se databeskyttelsesforordningens artikel 60, stk. 8 og 9.

⁶¹ Se betragtning 136 og 143 til databeskyttelsesforordningen.

⁶² Databeskyttelsesforordningens betragtning 136 og artikel 65, stk. 1, litra a).

⁶³ Se afsnit 4 (Databeskyttelsesrådets kompetence), navnlig afsnit 4.2 (Spørgsmål, der er genstand for den relevante og begrundede indsigelse).

⁶⁴ Databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 6.

⁶⁵ Databeskyttelsesforordningens artikel 60, stk. 7.

53. Hvis en klage er blevet afslået eller afvist, vedtager den tilsynsmyndighed, til hvilken klagen er indgivet, afgørelsen og meddeler denne til klageren og underretter den dataansvarlige herom⁶⁶.
54. Hvis der er behov for at vedtage en afgørelse om delvist at afslå eller afvise en klage, skal den ledende tilsynsmyndighed vedtage afgørelsen for den del, der vedrører foranstaltninger over for den dataansvarlige eller databehandleren, meddele dette til den dataansvarliges eller databehandlerens hovedvirksomhed eller eneste etablering på dens medlemsstats område og underrette klageren herom, mens tilsynsmyndigheden for klageren skal vedtage afgørelsen for den del, der vedrører afslag eller afvisning af klagen, og underrette klageren herom og meddele dette til den dataansvarlige eller databehandleren⁶⁷.
55. Enhver fysisk eller juridisk person har adgang til effektive retsmidler ved den kompetente nationale domstol til prøvelse af en tilsynsmyndigheds afgørelse, som har retsvirkninger for denne person, i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 78⁶⁸.

3.7.3 Underretning af Databeskyttelsesrådet

56. Den ledende tilsynsmyndighed eller efter omstændighederne den tilsynsmyndighed, til hvem klagen er indgivet, skal underrette Databeskyttelsesrådet om datoen for meddelelse af sin endelige afgørelse til henholdsvis den dataansvarlige eller databehandleren og den registrerede⁶⁹.

3.8 Offentliggørelse af Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse

57. I henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 5, offentliggøres Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse på Databeskyttelsesrådets websted "uden unødige forsinkelse", efter at den ledende tilsynsmyndighed har underrettet den dataansvarlige/databehandleren om den endelige nationale afgørelse, og/eller den berørte tilsynsmyndighed har underrettet den registrerede (i tilfælde af afvisning af en klage). Når det er muligt, bør "uden unødige forsinkelse" fortolkes således, at offentliggørelsen af Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse bør finde sted samme dag, hvor den endelige nationale afgørelse meddeles den dataansvarlige/databehandleren/klageren.
58. For at Databeskyttelsesrådet kan offentliggøre sin bindende afgørelse "uden unødige forsinkelse" efter meddelelsen af den endelige nationale afgørelse, skal den kompetente tilsynsmyndighed i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 6, underrette Databeskyttelsesrådet om datoen for meddelelse af sin endelige afgørelse til henholdsvis den dataansvarlige eller databehandleren og den registrerede. For at undgå unødige forsinkelser bør hver kompetent tilsynsmyndighed underrette sekretariatet om den dato, hvor meddelelsen af den nationale afgørelse forventes at finde sted, helst mindst én dag i forvejen.
59. I henhold til artikel 339 i TEUF må EU-institutionernes medlemmer og ansatte ikke videregive oplysninger om forhold, som ifølge deres natur er tjenestehemmeligheder, navnlig oplysninger om virksomheder og om deres forretningsforbindelser eller omkostningsforhold⁷⁰. Som følge heraf kan det være nødvendigt at redigere visse dele af Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse for at undgå

⁶⁶ Databeskyttelsesforordningens artikel 60, stk. 8.

⁶⁷ Databeskyttelsesforordningens artikel 60, stk. 8.

⁶⁸ Se også betragtning 143 til databeskyttelsesforordningen. Se endvidere afsnit 8 (Retmidler).

⁶⁹ Databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 6.

⁷⁰ EU-institutionernes personale pålægges tavshedspligt ved personalevedtægten. Personalet i Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, herunder Databeskyttelsesrådets sekretariat, pålægges desuden også tavshedspligt ved artikel 56 i forordning (EU) 2018/1725. Databeskyttelsesforordningens artikel 54, stk. 2, pålægger også hver tilsynsmyndigheds medlemmer og personale tavshedspligt.

videregivelse af oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt. Sekretariatet vil vurdere behovet for at redigere sådanne elementer på grundlag af EU-retten og EU-Domstolens retspraksis⁷¹.

60. Databeskyttelsesrådet vil også offentliggøre de endelige nationale afgørelser i sit register⁷² under hensyntagen til eventuelle begrænsninger i henhold til den kompetente tilsynsmyndigheds nationale lovgivning vedrørende offentliggørelsen af dens afgørelser. Hvis sådanne begrænsninger finder anvendelse, bør tilsynsmyndighederne underrette sekretariatet om sådanne begrænsninger.

4 DATABESKYTTELSESRÅDETS KOMPETENCE

61. Formålet med sammenhængsmekanismen, herunder databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 1, litra a), er at bidrage til en **ensartet anvendelse** af databeskyttelsesforordningen i hele Unionen. Det fremgår klart af betragtning 136, at Databeskyttelsesrådets kompetence til at træffe en bindende afgørelse i tilfælde af modstridende synspunkter blandt ledende tilsynsmyndigheder og berørte tilsynsmyndigheder inden for rammerne af samarbejdsmekanismen vedrører **sagens realitet**, navnlig hvorvidt der foreligger en overtrædelse af databeskyttelsesforordningen⁷³.
62. I henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 1, litra a), skal Databeskyttelsesrådet bindende afgørelse vedrøre alle **spørgsmål, der er genstand for den relevante og begrundede indsigelse**. Databeskyttelsesrådet vil derfor **kun** vurdere spørgsmål, der indgår i de indsigelser, der er fremsat i forbindelse med den ledende tilsynsmyndigheds udkast eller reviderede udkast til afgørelse. Databeskyttelsesrådet vil ikke revurdere hele sagen eller behandle spørgsmål, der kan fremsættes i løbet af artikel 65-proceduren, men som ikke var genstand for de begrundede og relevante indsigelser, der blev indgivet forud for forelæggelsen af tvisten for Databeskyttelsesrådet.
63. Tvisten mellem den ledende tilsynsmyndighed og de berørte tilsynsmyndigheder kan vedrøre enten det forhold, at den ledende tilsynsmyndighed ikke følger en eller flere relevante og begrundede indsigelser, eller at den ledende tilsynsmyndighed er af den opfattelse, at en eller flere indsigelser ikke er relevante eller begrundede. Databeskyttelsesrådet vil i forbindelse med hver enkelt indsigelse vurdere, om indsigelsen opfylder kravene i databeskyttelsesforordningens artikel 4, stk. 24, og i bekræftende fald behandle indsigelsens berettigelse i den bindende afgørelse.

4.1 Vurdering af, om indsigelserne er relevante og begrundede

⁷¹ Se f.eks. dom i sag T-198/03, Bank Austria Creditanstalt, 30.5.2006, ECLI:EU:T:2006:136, i sag T-341/12, Evonik Degussa, 28.1.2015, ECLI:EU:T:2015:51, i sag T-345/12, Akzo Nobel NV, 28.1.2015, ECLI:EU:T:2015:50, i sag T-516/11, MasterCard, Inc., 9.9.2014, ECLI:EU:T:2014:759, i sag T-545/11 RENV, Stichting Greenpeace Nederland, 21.11.2018, ECLI:EU:T:2018:817, i sag T-33/17, Amicus Therapeutics UK Ltd, 25.9.2018, ECLI:EU:T:2018:595, og i sag T-474/04, Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse GmbH, 12.10.2008, Sml. 2007 II-4225.

⁷² I henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 70, stk. 1, litra y), skal Databeskyttelsesrådet føre et offentligt tilgængeligt elektronisk register over afgørelser truffet af tilsynsmyndigheder og domstole om spørgsmål, der er blevet behandlet i sammenhængsmekanismen. Se <https://edpb.europa.eu/our-work-tools/consistency-findings/register-for-decisions>.

⁷³ Betragtning 136 lyder "[...] Databeskyttelsesrådet bør også tillægges beføjelse til at vedtage juridisk bindende afgørelser i tilfælde af tvister mellem tilsynsmyndigheder. Til dette formål bør Databeskyttelsesrådet i princippet med et flertal på to tredjedele af sine medlemmer vedtage juridisk bindende afgørelser i klart angivne tilfælde, hvor der er modstridende synspunkter blandt tilsynsmyndighederne, særlig i samarbejdsmekanismen mellem den ledende tilsynsmyndighed og de berørte tilsynsmyndigheder om en sags realitet, navnlig hvorvidt der foreligger en overtrædelse af denne forordning.

64. I sine retningslinjer vedrørende relevant og begrundet indsigelse har Databeskyttelsesrådet præciseret de betingelser, der skal være opfyldt, for at en indsigelse kan betragtes som "relevant og begrundet" som omhandlet i databeskyttelsesforordningens artikel 4, stk. 24⁷⁴.
65. Når en ledende tilsynsmyndighed forelægger Databeskyttelsesrådet en tvist med henblik på bilæggelse i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 60, stk. 4, og artikel 63, skal Databeskyttelsesrådet først vurdere, om hver indsigelse faktisk opfylder betingelserne for at være relevant og begrundet⁷⁵.
66. Databeskyttelsesrådet minder om, at der, for at en indsigelse bliver betragtet som "relevant", skal være en direkte sammenhæng mellem indsigelsen og substansen i det pågældende udkast til afgørelse. Mere specifikt skal indsigelsen vedrøre enten, om der foreligger en overtrædelse af databeskyttelsesforordningen, eller om den påtænkte foranstaltning over for den dataansvarlige eller databehandleren er i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningen⁷⁶.
67. For at en indsigelse kan anses som "begrundet", skal den indeholde en sammenhængende, klar, præcis og detaljeret redegørelse for begrundelserne for indsigelsen. Den skal klart og præcist redegøre for de væsentlige elementer, som den berørte tilsynsmyndighed har baseret sin vurdering på, samt sammenhængen mellem de forventede konsekvenser af udkastet til afgørelse (hvis det blev vedtaget, som det foreligger) og de forventede risici betydning for de registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og, hvis det er relevant, for den frie udveksling af personoplysninger i Unionen⁷⁷.
68. Ved vurderingen af, om indsigelserne faktisk opfylder betingelserne for at være relevante og begrundede, vil Databeskyttelsesrådets vurdering være både **reel og formel**. Databeskyttelsesrådet vil med andre ord tage hensyn til den specifikke ordlyd, der anvendes af den berørte tilsynsmyndighed i hver af de fremsatte indsigelser, og vurdere, hvorvidt hvert element i databeskyttelsesforordningens artikel 4, stk. 24, er udtrykkeligt nævnt i forbindelse med hver specifik indsigelse. Der kræves således en udtrykkelig henvisning til de risici, som udkastet til afgørelse udgør for så vidt angår de registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder⁷⁸.
69. I sin bindende afgørelse vil Databeskyttelsesrådet ikke tage stilling til realiteten af væsentlige spørgsmål, der fremsættes i indsigelser, der ikke opfylder betingelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 4, stk. 24. Hvis en indsigelse ikke opfylder betingelserne i

⁷⁴ Retningslinjerne vedrørende relevant og begrundet indsigelse, punkt 12-21.

⁷⁵ Som tidligere præciseret forelægger den ledende tilsynsmyndighed sagen for Databeskyttelsesrådet, enten hvis den ikke følger den relevante og begrundede indsigelse, eller hvis den er af den opfattelse, at indsigelsen ikke er relevant eller begrundet. Se afsnit 3.1 ovenfor.

⁷⁶ Retningslinjerne vedrørende relevant og begrundet indsigelse, punkt 12. En fremsat indsigelse opfylder kriteriet "relevant", når den, hvis den følges, medfører en ændring, der fører til en anden konklusion om, hvorvidt der er tale om en overtrædelse af databeskyttelsesforordningen, eller om, hvorvidt den påtænkte foranstaltning over for den dataansvarlige eller databehandleren, som fremsat af den ledende tilsynsmyndighed, er i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningen. ⁷⁶ Retningslinjerne vedrørende relevant og begrundet indsigelse, punkt 13.

⁷⁷ Retningslinjerne vedrørende relevant og begrundet indsigelse, punkt 19. Se også retningslinjerne vedrørende relevant og begrundet indsigelse, punkt 16. ("*For at indsigelsen kan anses som "begrundet", skal den indeholde en præcisering af og argumentation for, hvorfor der fremsættes forslag til ændring af afgørelsen (dvs. de juridiske/faktuelle fejl i den ledende tilsynsmyndigheds udkast til afgørelse). Den skal ligeledes indeholde en argumentation for, hvordan ændringen ville lede til en anden konklusion om, hvorvidt der foreligger en overtrædelse af databeskyttelsesforordningen, eller om, hvorvidt det omhandlede tiltag over for den dataansvarlige eller registerføreren er i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningen*".)

⁷⁸ Se også retningslinjerne vedrørende relevant og begrundet indsigelse, punkt 7 og 37.

databeskyttelsesforordningens artikel 4, stk. 24, berører Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse ikke de vurderinger, som Databeskyttelsesrådet måtte blive anmodet om at foretage i andre sager, herunder med de samme parter, under hensyntagen til indholdet af det relevante udkast til afgørelse og de berørte tilsynsmyndigheders indsigelser.

4.2 Forhold, der er genstand for den relevante og begrundede indsigelse

70. I sine retningslinjer vedrørende relevante og begrundede indsigelser præciserede Databeskyttelsesrådet også den mulige genstand (realitet) for en relevant og begrundet indsigelse⁷⁹. I de nævnte retningslinjer gives der en række eksempler på indsigelser, der kan opfylde kravene i databeskyttelsesforordningens artikel 4, stk. 24. Disse eksempler vedrører mulig uenighed mellem den ledende tilsynsmyndighed og den berørte tilsynsmyndighed om følgende spørgsmål:

1. eksistensen af en overtrædelse af databeskyttelsesforordningen
2. eksistensen af yderligere eller alternative overtrædelser af databeskyttelsesforordningen
3. mangler i udkastet til afgørelse, der begrundet behovet for yderligere undersøgelser
4. utilstrækkelige faktuelle oplysninger eller begrundelser
5. proceduremæssige aspekter
6. den specifikke foranstaltning, der er omhandlet i udkastet til afgørelse.

4.2.1 Eksistensen af en overtrædelse af databeskyttelsesforordningen

71. Et første eksempel på en mulig relevant og begrundet indsigelse er uenighed mellem den ledende tilsynsmyndighed og den berørte tilsynsmyndighed om, hvorvidt en given bestemmelse i databeskyttelsesforordningen er blevet overtrådt eller ej⁸⁰. En sådan uenighed kan opstå, hvis udkastet til afgørelse vedtaget af den ledende tilsynsmyndighed enten:

- udtrykkeligt bekræfter, at der foreligger en overtrædelse af en specifik artikel i databeskyttelsesforordningen, men den berørte tilsynsmyndighed mener, at denne artikel i databeskyttelsesforordningen ikke er blevet overtrådt⁸¹
- udtrykkeligt bekræfter, at en specifik artikel i databeskyttelsesforordningen ikke er blevet overtrådt, mens den berørte tilsynsmyndighed er af den opfattelse, at den pågældende artikel er blevet overtrådt.

72. I henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 1, litra a), skal Databeskyttelsesrådet træffe en bindende afgørelse om alle de forhold, der er genstand for de relevante og begrundede indsigelser, "*navnlig hvorvidt denne forordning er overtrådt*". Databeskyttelsesrådet skal træffe en bindende afgørelse, der indeholder en endelig konklusion om anvendelsen af databeskyttelsesforordningen i forbindelse med den foreliggende sag, så vidt muligt under hensyntagen til sagens elementer og retten til at blive hørt. Databeskyttelsesrådet vurderer med andre ord berettigelsen af de argumenter, som

⁷⁹ Retningslinjerne vedrørende relevant og begrundet indsigelse, punkt 22-48.

⁸⁰ Retningslinjerne vedrørende relevant og begrundet indsigelse, punkt 24-25.

⁸¹ Retningslinjerne vedrørende relevant og begrundet indsigelse indeholder følgende eksempel: Den berørte tilsynsmyndighed anfører, at den ledende tilsynsmyndighed ikke har taget højde for, at undtagelsen for husstande ikke gælder for nogle af de typer databehandling, som den dataansvarlige foretager, og som indebærer brug af CCTV, og at der derfor ikke er tale om en overtrædelse af databeskyttelsesforordningen.

den berørte tilsynsmyndighed har fremført i sin indsigelse mod den ledende tilsynsmyndigheds argumenter, og træffer en endelig afgørelse om, hvorvidt den pågældende overtrædelse af databeskyttelsesforordningen fandt sted eller ej. Databeskyttelsesrådet vil pålægge den ledende tilsynsmyndighed at ændre en konstatering af en overtrædelse eller medtage en, når det er nødvendigt. I sådanne tilfælde vil den ledende tilsynsmyndighed derefter være forpligtet til at gennemføre ændringen i sin endelige afgørelse under hensyntagen til Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse i forbindelse med den fremsatte indsigelse.

4.2.2 Yderligere eller alternative overtrædelser af databeskyttelsesforordningen

73. Et andet eksempel på en mulig relevant og begrundet indsigelse er uenighed mellem den ledende tilsynsmyndighed og den berørte tilsynsmyndighed om de konklusioner, der skal udledes af resultaterne af undersøgelsen. Indsigelsen kan f.eks. indeholde en påstand om, at resultaterne medfører overtrædelse af en bestemmelse i databeskyttelsesforordningen ud over (og/eller i tillæg til) dem, der allerede er blevet analyseret af den ledende tilsynsmyndighed i udkastet til afgørelse⁸².
74. Som tidligere anført skal Databeskyttelsesrådet træffe en bindende afgørelse, der indeholder en endelig konklusion om anvendelsen af databeskyttelsesforordningen i forbindelse med den foreliggende sag, så vidt muligt under hensyntagen til sagens elementer og retten til at blive hørt. Dette kan potentielt omfatte en konstatering af, om der foreligger yderligere (eller alternative) overtrædelser, forudsat at sagsakterne indeholder tilstrækkelige faktuelle elementer til at underbygge den påståede overtrædelse, og de personer, der vil blive berørt negativt, er blevet hørt eller kan høres i forbindelse med indsigelserne med påstand om, at der foreligger en yderligere eller alternativ overtrædelse⁸³.

Eksempel 3:

Ifølge den ledende tilsynsmyndigheds udkast til afgørelse har den dataansvarlige ikke overholdt oplysningspligten omhandlet i databeskyttelsesforordningens artikel 14 (oplysningspligt, hvis personoplysninger ikke er indsamlet hos den registrerede). Ifølge udkastet til afgørelse burde den dataansvarlige have givet oplysningerne i databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 1 og artikel 14, stk. 2, litra a) og e), og det konstateres, at der ikke er sket andre overtrædelser af artikel 14. En af de berørte tilsynsmyndigheder mener, at den dataansvarlige burde have givet alle de oplysninger, der er omhandlet i databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 2, litra b) og f), da alle sådanne oplysninger, der er fastsat i denne underartikel, som udgangspunkt bør gives til den registrerede, medmindre en eller flere kategorier af oplysningerne ikke findes eller ikke finder anvendelse⁸⁴. Forudsat at den berørte tilsynsmyndigheds indsigelse opfylder kravene i databeskyttelsesforordningens artikel 4, stk. 24, og under hensyntagen til sagens elementer og retten til at blive hørt, vil Databeskyttelsesrådet afgøre, om den dataansvarlige yderligere har overtrådt forordningens artikel 14, stk. 2, litra b) og f), ud over artikel 14, stk. 1, og artikel 14, stk. 2, litra a) og e).

75. Hvis Databeskyttelsesrådet efter en relevant og begrundet indsigelse fastslår, at yderligere og/eller alternative bestemmelser i databeskyttelsesforordningen er blevet overtrådt, vil den ledende tilsynsmyndighed være forpligtet til at afspejle dette i sin endelige afgørelse under hensyntagen til Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse i forbindelse med den fremsatte indsigelse.

⁸² Retningslinjerne vedrørende relevant og begrundet indsigelse, punkt 26.

⁸³ Se afsnit 5 om retten til at blive hørt.

⁸⁴ Se også Artikel 29-Gruppen, Retningslinjer for gennemsigtighed i henhold til forordning 2016/679, 29.11.2017, WP260 rev. 01, 11.4.2018, punkt 46.

76. Under særlige omstændigheder indeholder den sag, der forelægges Databeskyttelsesrådet, ikke indeholder tilstrækkelige faktuelle elementer til, at Databeskyttelsesrådet kan drage en endelig konklusion vedrørende eksistensen af den overtrædelse, der er konstateret i den relevante og begrundede indsigelse. I de fleste tilfælde bør de oplysninger, der udveksles under samarbejdsproceduren, imidlertid være tilstrækkelige til, at den berørte tilsynsmyndighed kan underbygge sin indsigelse på en sådan måde, at Databeskyttelsesrådet kan træffe en endelig afgørelse om, hvorvidt databeskyttelsesforordningen er overtrådt⁸⁵. Når den ledende tilsynsmyndighed forelægger sagen for sekretariatet med henblik på en bindende afgørelse på grundlag af databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 1, litra a), kan sekretariatet desuden også anmode den ledende tilsynsmyndighed og/eller den berørte tilsynsmyndighed om at fremlægge yderligere oplysninger, der er nødvendige for at sikre, at sagen er fuldstændig⁸⁶.

4.2.3 Mangler i udkastet til afgørelse, der begrundet behovet for, at den ledende tilsynsmyndighed foretager yderligere undersøgelser

77. Et tredje eksempel på en mulig relevant og begrundet indsigelse er uenighed mellem den ledende tilsynsmyndighed og den berørte tilsynsmyndighed om, hvorvidt de relevante overtrædelser af databeskyttelsesforordningen er blevet tilstrækkeligt undersøgt⁸⁷.

Eksempel 4:

Efter at have modtaget en klage mener den ledende tilsynsmyndighed, at ikke alle de påstande om overtrædelser, der er indeholdt i klagen, er berettiget til at blive undersøgt. I sit udkast til afgørelse behandler den ledende tilsynsmyndighed kun de aspekter af klagen, som den besluttede at undersøge, og udtaler sig ikke om de øvrige påståede overtrædelser af databeskyttelsesforordningen. Den berørte tilsynsmyndighed mener, at den ledende tilsynsmyndighed i sin undersøgelse uberettiget har undladt at behandle en række påståede overtrædelser, som klageren har fremsat, og fremsætter en relevant og begrundet indsigelse baseret på den ledende tilsynsmyndigheds manglende korrekte behandling af klagen for at beskytte den registreredes rettigheder.

78. I henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 57, stk. 1, litra f), skal tilsynsmyndighederne behandle hver enkelt klage, der indgives til dem, og undersøge genstanden for klagen "for så vidt det er hensigtsmæssigt". Udtrykket "for så vidt det er hensigtsmæssigt" giver den kompetente tilsynsmyndighed en skønsmargen med hensyn til omfanget eller dybden af den nødvendige undersøgelse. Denne skønsmargen skal imidlertid udøves med den fornødne omhu⁸⁸ og i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i databeskyttelsesforordningen, der omhandler gensidigt samarbejde.

79. Hvis Databeskyttelsesrådet på grundlag af en relevant og begrundet indsigelse fastslår, at den ledende tilsynsmyndighed uberettiget har undladt at undersøge eller på anden måde løse nogle af de spørgsmål, der fremsættes i klagen, kan Databeskyttelsesrådet udstede en bindende afgørelse, der præciserer behovet for, at den ledende tilsynsmyndighed behandler sagen yderligere og undersøger – for så vidt det er hensigtsmæssigt – den resterende del af klagens genstand. I det omfang udkastet til afgørelse tillader det, bør den ledende tilsynsmyndighed i princippet først søge at færdiggøre sit

⁸⁵ Hvor det er relevant, kan den berørte tilsynsmyndighed og den ledende tilsynsmyndighed gøre brug af databeskyttelsesforordningens artikel 61 og 62 med henblik på at indhente de nødvendige oplysninger forud for udstedelsen af udkastet til afgørelse.

⁸⁶ Se afsnit 3.2 ovenfor.

⁸⁷ Retningslinjerne vedrørende relevant og begrundet indsigelse, punkt 27.

⁸⁸ Dom i sag C-362/14, Schrems, 6.10.2015, ECLI:EU:C:2015:650, præmis 63.

udkast til afgørelse for så vidt angår de spørgsmål, der ikke kræver yderligere undersøgelse inden for den frist, der er fastsat i artikel 65, stk. 6.

80. For så vidt angår de spørgsmål, der kræver yderligere undersøgelse, skal den ledende tilsynsmyndighed eventuelt indlede en ny sag. Hvis der åbnes en ny sagsmappe for at behandle de resterende spørgsmål, skal den ledende tilsynsmyndighed overholde alle samarbejdsbestemmelserne i databeskyttelsesforordningen. Dette kan føre til forelæggelse af et nyt udkast til afgørelse i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 60, stk. 3, som omhandler den udestående påståede overtrædelse. I situationer, hvor den ledende tilsynsmyndighed ikke kan følge denne fremgangsmåde (f.eks. når der er en uløselig forbindelse mellem sagen, der kræver yderligere undersøgelse, og de andre dele af den ledende tilsynsmyndigheds udkast til afgørelse, der skal færdiggøres), skal den ledende tilsynsmyndighed eventuelt først undersøge sagen yderligere og udarbejde et ajourført udkast til afgørelse.
81. Under alle omstændigheder skal den ledende tilsynsmyndighed behandle sagen yderligere og holde medlemmerne af Databeskyttelsesrådet underrettet om de skridt, der tages. De berørte tilsynsmyndigheder kan desuden søge at anvende de samarbejds- og sammenhængsmekanismer, der er fastsat i databeskyttelsesforordningen, hvis den ledende tilsynsmyndighed ikke opfylder sine forpligtelser i henhold til artikel 65-afgørelsen (dvs. behandling af de resterende spørgsmål, der skal løses)⁸⁹.

4.2.4 Utilstrækkelige faktuelle oplysninger eller begrundelser

82. Et fjerde eksempel på en mulig relevant og begrundet indsigelse er uenighed mellem den ledende tilsynsmyndighed og den berørte tilsynsmyndighed om, hvorvidt der er medtaget tilstrækkelige faktuelle oplysninger eller begrundelser i udkastet til afgørelse⁹⁰. En berørt tilsynsmyndighed kan f.eks. mene, at den ledende tilsynsmyndigheds konklusion i udkastet til afgørelse ikke er tilstrækkeligt underbygget af den vurdering, der er foretaget, og de fremlagte beviser⁹¹. I et sådant tilfælde har Databeskyttelsesrådet også kompetence til at træffe en bindende afgørelse, forudsat at den fremsatte indsigelse opfylder alle betingelser i databeskyttelsesforordningens artikel 4, stk. 24, herunder en forbindelse mellem den angiveligt utilstrækkelige analyse og eksistensen af en overtrædelse eller den planlagte foranstaltning⁹².
83. I en situation, hvor den ledende tilsynsmyndigheds udkast til afgørelse indeholder utilstrækkelige faktuelle oplysninger eller begrundelser, er der i alt væsentligt to mulige scenarier.

⁸⁹ Databeskyttelsesrådet minder om, at de berørte tilsynsmyndigheder kan gøre brug af muligheden for at anmode om gensidig bistand i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 61 (som også giver de berørte tilsynsmyndigheder mulighed for at vedtage en foreløbig foranstaltning i overensstemmelse med artikel 66, hvis den ledende tilsynsmyndighed ikke efterkommer denne anmodning) eller anmode om en udtalelse i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 64, stk. 2 (som ifølge lovgiveren er særligt hensigtsmæssig, hvis en tilsynsmyndighed ikke opfylder sine forpligtelser vedrørende gensidig bistand i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 61). Sidstnævnte procedure kan i sidste ende føre til en bindende afgørelse fra Databeskyttelsesrådet i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 1, litra c). Se også forslag til afgørelse fra generaladvokat M. Bobek, Facebook Ireland Limited, C-645/19, ECLI:EU:C:2021:5, præmis 115-121. Databeskyttelsesrådet kan desuden i sin bindende afgørelse i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 1, litra a), opfordre den berørte tilsynsmyndighed til at anmode den ledende tilsynsmyndighed om yderligere undersøgelse via en anmodning om gensidig bistand i henhold til artikel 61.

⁹⁰ Retningslinjerne vedrørende relevant og begrundet indsigelse, punkt 29.

⁹¹ Ibid.

⁹² Retningslinjerne vedrørende relevant og begrundet indsigelse, punkt 29.

84. I det første scenarie indeholder den sag, på grundlag af hvilken Databeskyttelsesrådet skal træffe sin afgørelse, allerede tilstrækkelige oplysninger til at afhjælpe manglen på tilstrækkelige faktuelle oplysninger eller begrundelser i udkastet til afgørelse. I sådanne tilfælde afgør Databeskyttelsesrådet inden for rammerne af den relevante og begrundede indsigelse, i hvilket omfang den ledende tilsynsmyndighed bør ændre sit udkast til afgørelse for at afhjælpe den utilstrækkelige begrundelse ved at henvise til de relevante elementer i sagen.

Eksempel 5:

I sit udkast til afgørelse fastslår den ledende tilsynsmyndighed en overtrædelse af databeskyttelsesforordningen på grundlag af faktuelle konstateringer understøttet af dokumentation, der blev fremlagt i sagen for Databeskyttelsesrådet. En række berørte tilsynsmyndigheder fremsætter relevante og begrundede indsigelser, hvori de redegør for, at forbindelsen mellem dokumentationen og konstateringen af overtrædelsen ikke er tilstrækkeligt begrundet i udkastet til afgørelse. I sin afgørelse fastslår Databeskyttelsesrådet, at indsigelsen/indsigelserne er relevante og begrundede, og angiver den korrekte juridiske fortolkning og begrundelse, som den ledende tilsynsmyndighed bør indarbejde i sin endelige afgørelse.

85. I det andet scenarie indeholder den sag, på grundlag af hvilken Databeskyttelsesrådet skal træffe sin afgørelse, ikke tilstrækkelige faktuelle oplysninger til at afhjælpe manglen på tilstrækkelige faktuelle oplysninger eller begrundelser.

Eksempel 6:

I sit udkast til afgørelse konkluderer den ledende tilsynsmyndighed, at der ikke er tale om en overtrædelse af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a), og at den pågældende behandling er lovlig på grundlag af den registreredes samtykke. Hverken udkastet til afgørelse eller andre dokumenter i sagen indeholder imidlertid yderligere materiale eller analyse af, om betingelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 7 er opfyldt. I udkastet til afgørelse anføres det blot, at behandlingen lovlige er baseret på samtykke, uden at der gives yderligere begrundelse eller dokumentation. En berørt tilsynsmyndighed gør indsigelse mod denne manglende begrundelse og gør gældende, at den manglende analyse giver anledning til usikkerhed omkring konstateringen af, at der ikke foreligger en overtrædelse i denne sag.

Hvis Databeskyttelsesrådet fastslår, at den sag, på grundlag af hvilken det skal træffe sin afgørelse, ikke indeholder tilstrækkelige faktuelle oplysninger til at afhjælpe den utilstrækkelige begrundelse, kan Databeskyttelsesrådet udstede en bindende afgørelse, der præciserer behovet for, at den ledende tilsynsmyndighed undersøger eller behandler sagen yderligere med henblik på at indhente tilstrækkelige faktuelle oplysninger i overensstemmelse med, hvad der er anført i punkt 79-81 ovenfor.

4.2.5 Proceduremæssige aspekter

86. Et femte eksempel på en mulig relevant og begrundet indsigelse er uenighed mellem den ledende tilsynsmyndighed og den berørte tilsynsmyndighed om, hvorvidt de proceduremæssige krav i databeskyttelsesforordningen er opfyldt, og hvorvidt dette påvirker konklusionen i udkastet til afgørelse⁹³.
87. Databeskyttelsesrådet minder om, at formålet med tvistbilæggelsesmekanismen i databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 1, litra a), er at løse uenighed om sagens realitet⁹⁴. Den

⁹³ Retningslinjerne vedrørende relevant og begrundet indsigelse, punkt 30.

⁹⁴ Se punkt 61 ovenfor.

har ikke til formål at løse eventuel uenighed om proceduremæssige krav eller samarbejdsforpligtelser⁹⁵.

88. En indsigelse vedrørende uenighed om proceduremæssige krav vil kun blive betragtet som relevant og begrundet, hvis indsigelsen også indeholder argumenter, der præciserer den anden konklusion, som den ledende tilsynsmyndighed burde have draget i sit udkast til afgørelse. Databeskyttelsesrådet vil i sin afgørelse afgøre uenigheden om konklusionerne i udkastet til afgørelse.
89. Hvis de proceduremæssige mangler gør det umuligt for Databeskyttelsesrådet at afgøre uenigheden vedrørende konklusionerne i udkastet til afgørelse (f.eks. på grund af mangel på tilstrækkelige faktuelle oplysninger), vil Databeskyttelsesrådet minde om betydningen af pligten til samarbejde og udstede en bindende afgørelse, der præciserer behovet for, at den ledende tilsynsmyndighed undersøger eller behandler sagen yderligere i overensstemmelse med det, der er angivet i punkt 79-81 ovenfor, og sikrer fuld overholdelse af de proceduremæssige krav i databeskyttelsesforordningen, som ikke blev opfyldt.

4.2.6 Planlagt foranstaltning

90. Et sjette eksempel på en mulig relevant og begrundet indsigelse er uenighed mellem den ledende tilsynsmyndighed og den berørte tilsynsmyndighed om, hvorvidt den planlagte foranstaltning over for den dataansvarlige eller databehandleren er i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningen⁹⁶.
91. Databeskyttelsesrådet minder om, at det i betragtning 150 til databeskyttelsesforordningen anføres, at sammenhængsmekanismen også kan anvendes til at fremme ensartet anvendelse af administrative bøder. Hvis det i Databeskyttelsesrådets vurdering i denne sammenhæng fastslås, at begrundelsen for pålæg af den pågældende bøde er mangelfuld, vil den ledende tilsynsmyndighed derfor blive instrueret om at revurdere bødestørrelsen og udbedre de udpegede mangler⁹⁷.
92. Bøder er på ingen måde den eneste foranstaltning, som tilsynsmyndigheden kan iværksætte. En relevant og begrundet indsigelse kan derfor også vedrøre andre planlagte foranstaltninger under hensyntagen til de beføjelser, der er anført i databeskyttelsesforordningens artikel 58, stk. 2. Hver planlagt foranstaltning bør være hensigtsmæssig, nødvendig og forholdsmæssig med henblik på at sikre overholdelse af denne forordning under hensyntagen til omstændighederne i hvert enkelt tilfælde⁹⁸. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at afgørelsen om helt eller delvist at afvise en klage også udgør en planlagt foranstaltning, der kan gøres til genstand for en relevant og begrundet indsigelse.

Hvis Databeskyttelsesrådet på grundlag af en relevant og begrundet indsigelse fastslår, at den planlagte foranstaltning i udkastet til afgørelse ikke er i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningen, pålægger det den ledende tilsynsmyndighed at revurdere den planlagte foranstaltning og ændre udkastet til afgørelse i overensstemmelse med Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse.

⁹⁵ I denne forbindelse minder Databeskyttelsesrådet om databeskyttelsesforordningens artikel 61, artikel 64, stk. 2, artikel 65, stk. 1, litra c), og artikel 66.

⁹⁶ Se også retningslinjerne vedrørende relevant og begrundet indsigelse, punkt 32 ff.

⁹⁷ Retningslinjerne vedrørende relevant og begrundet indsigelse, punkt 34.

⁹⁸ Betragtning 129 til databeskyttelsesforordningen.

5 RETTEN TIL AT BLIVE HØRT

5.1 Anvendelsesområde

93. Retten til at blive hørt, inden en forvaltning træffer en foranstaltning, der ville berøre en person negativt, er nedfældet i chartrets artikel 41 og har længe været anerkendt som et almindeligt EU-retligt princip⁹⁹. Retten til at blive hørt er også omfattet af artikel 16 i den europæiske kodeks for god forvaltningsskik og er afspejlet i artikel 11 i Databeskyttelsesrådets forretningsorden.
94. Chartrets artikel 41 er ikke rettet til medlemsstaterne, men udelukkende til Den Europæiske Unions institutioner, organer, kontorer og agenturer¹⁰⁰. Ikke desto mindre er retten til at blive hørt også blevet anerkendt som "*en integrerende del af overholdelsen af retten til forsvar, som er et almindeligt EU-retligt princip*"¹⁰¹, og den finder derfor også anvendelse, når medlemsstaterne træffer afgørelser, der er omfattet af EU-rettens anvendelsesområde¹⁰².
95. Retten til at blive hørt finder anvendelse på administrative procedurer, hvis udfald kan påvirke den (juridiske eller fysiske) persons interesser. Den finder også anvendelse i situationer, hvor forvaltningen af EU-retten er delt mellem EU og medlemsstaterne (såkaldte "sammensatte procedurer"¹⁰³). Chartrets artikel 41, stk. 2, litra a), er udformet som individuelle foranstaltninger, der vil være til skade for en person, uden at der er noget specifikt krav om, at den anfægtede foranstaltning skal iværksættes over for denne person¹⁰⁴.
96. I henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 2, skal Databeskyttelsesrådets afgørelse "*være begrundet og rettet til den ledende tilsynsmyndighed og alle de berørte tilsynsmyndigheder og have bindende virkning for dem*". Databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 2, afspejler, at Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse har til formål at bilægge en tvist, der er opstået mellem to eller flere nationale tilsynsmyndigheder. I overensstemmelse med proceduren i databeskyttelsesforordningens artikel 60 har den ledende tilsynsmyndighed delt sin juridiske analyse i udkastet til afgørelse og i forbindelse med de indsigelser, der blev fremsat under samarbejdsproceduren. De berørte tilsynsmyndigheder har ligeledes delt deres indsigelser i forbindelse med udkastet til afgørelse, herunder eventuelt materiale til støtte for deres indsigelse.

⁹⁹ Se f.eks. dom i sag C-301/87, Frankrig mod Kommissionen, 14.2.1980, præmis 29.

¹⁰⁰ Se f.eks. dom i sag C-482/10, Cicala, 21.12.2011, ECLI:EU:C:2011:868, præmis 28.

¹⁰¹ Se f.eks. dom i sag C-166/13, Mukarubega, 5.11.2014, ECLI:EU:C:2014:2336, præmis 45.

¹⁰² Ibid., præmis 46. Se også dom i sag C-189/18, Glencore Agriculture Hungary Kft., 16.10.2019, ECLI:EU:C:2019:861, præmis 39 ("*...]* Denne pligt påhviler medlemsstaternes administrative myndigheder, når de træffer foranstaltninger, der er omfattet af EU-rettens anvendelsesområde, selv om den relevante EU-ret ikke udtrykkeligt foreskriver en sådan formalitet") og i Teodor Ispas, C-298/16, 9.11.2017, ECLI:EU:C:2017:843, præmis 26. Se også generaladvokat Bobeks forslag til afgørelse i Teodor Ispas, C-298/16, 7.9.2017, ECLI:EU:C:2017:650, punkt 35-69.

¹⁰³ Se f.eks. generaladvokat Compos Sánchez-Bordanas forslag til afgørelse i Silvio Berlusconi, C-219/17, 27.6.2018, ECLI:EU:C:2018:502, punkt 57-79, vedrørende sammensatte procedurer. Se også F. Brito Bastos, "Beyond Executive Federalism. The Judicial Crafting of the Law of Composite Administrative Decision-Making", afhandling indgivet med henblik på at opnå en juridisk doktorgrad ved European University Institute, Firenze, 13.6.2018, særligt s. 120-163.

¹⁰⁴ P. Craig, "Article 41 – Right to Good Administration", i EU Charter of Fundamental Rights: A Commentary, redigeret af Steve Peers m.fl., Bloomsbury Publishing, 2014, s. 1079.

Både den ledende tilsynsmyndighed og de berørte tilsynsmyndigheder kan desuden dele deres synspunkter i forbindelse med udarbejdelsen og vedtagelsen af Databeskyttelsesrådets afgørelse¹⁰⁵.

97. Databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 2, bekræfter også, at Databeskyttelsesrådets afgørelse ikke direkte vedrører andre parter end den ledende tilsynsmyndighed og de berørte tilsynsmyndigheder. Ikke desto mindre er den afgørelse, som Databeskyttelsesrådet vedtager på europæisk plan, bindende for den ledende tilsynsmyndighed eller efter omstændighederne den berørte tilsynsmyndighed, som klagen er indgivet til, og er derfor afgørende for resultatet af proceduren på nationalt plan. Den kan således også berøre interesserne hos de personer, der har deltaget i den procedure, der gav anledning til udkastet til afgørelse.
98. Som følge heraf skal enhver af disse personer, som ville blive negativt berørt af afgørelsen, navnlig de dataansvarlige og/eller databehandlere, der er omfattet af den ledende tilsynsmyndigheds udkast til afgørelse, samt enhver anden person, som ville blive negativt berørt af afgørelsen, have ret til at blive hørt i forbindelse med den sag, der indbringes for Databeskyttelsesrådet i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 60, stk. 4, artikel 63 og artikel 65, stk. 1, litra a).

5.2 Formål

99. Retten til at blive hørt garanterer ifølge Domstolen "*enhver muligheden for på en hensigtsmæssig og effektiv måde at tilkendegive sit synspunkt under den administrative procedure, og inden der træffes nogen afgørelse, som kan berøre vedkommendes interesser negativt*"¹⁰⁶. Som Domstolen har præciseret, har reglen om, at en adressat for en bebyrdende afgørelse skal have lejlighed til at fremkomme med sine bemærkninger, før afgørelsen træffes, til formål at sætte den kompetente myndighed i stand til at tage hensyn til alle relevante forhold. For at sikre en effektiv beskyttelse af den pågældende person har reglen bl.a. til formål at gøre det muligt for personen at rette en fejl eller gøre sådanne forhold vedrørende sin personlige situation gældende, som taler for, at afgørelsen træffes, ikke træffes eller træffes med et nærmere bestemt indhold¹⁰⁷.
100. Retten til at svare er også en del af retten til at blive hørt, da "*[r]etten til at blive hørt under en sådan administrativ procedure er derfor kun tilgodeset, såfremt den pågældende [...] får lejlighed til selv at tage stilling til og at udtale sig om relevansen af de faktiske omstændigheder samt i givet fald til de for fællesskabsinstitutionen foreliggende dokumenter*"¹⁰⁸. Bortset fra tilfælde, hvor lovgivningen udtrykkeligt giver mulighed for en mundtlig høring, f.eks. i forbindelse med konkurrencesager, kræver retten til at blive hørt ikke nødvendigvis en mundtlig høring¹⁰⁹.

5.3 Tidsplan

¹⁰⁵ I henhold til forretningsordenen kan Databeskyttelsesrådet dog under ekstraordinære omstændigheder beslutte at tage yderligere dokumenter i betragtning (artikel 11, stk. 2, i Databeskyttelsesrådets forretningsorden).

¹⁰⁶ Se f.eks. dom i sag C-277/11, M.M., 22.11.2012, EU:C:2012:744, præmis 87, i Mukarubega, præmis 46, og i Glencore Agriculture Hungary, præmis 39 og den deri nævnte retspraksis.

¹⁰⁷ Glencore-dommen, præmis 41 og 52.

¹⁰⁸ Se f.eks. dom i sag C-269/90, Technische Universität München, 21.11.1991, præmis 25.

¹⁰⁹ Se artikel 12 i forordning (EF) nr. 773/2004 (EUT L 23 af 27. april 2004, s. 18). Se også generaladvokat Wahls forslag til afgørelse i SKW Stahl-Metallurgie og SKW Stahl-Metallurgie Holding mod Kommissionen, C-154/14, 3.9.2015, ECLI:EU:C:2015:543, punkt 45-47.

5.3.1 På nationalt plan og forud for forelæggelsen for Databeskyttelsesrådet

101. Inden Databeskyttelsesrådet pålægges at vedtage en bindende afgørelse, har hver tilsynsmyndighed pligt til at respektere retten til at blive hørt inden for rammerne af sin nationale procedure, hvilket er et almindeligt EU-retligt princip¹¹⁰. Hver tilsynsmyndighed "*bør overholde enhver persons ret til at blive hørt, inden der træffes en individuel foranstaltning, som vil berøre den pågældende negativt*"¹¹¹. Retten til at blive hørt gælder, uanset om sagen er af grænseoverskridende karakter eller ej.
102. Selv i mangel af specifikke bestemmelser i national ret bør den ledende tilsynsmyndighed forud for iværksættelsen af databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 1, litra a), sikre, at den procedure, der gennemføres på nationalt plan, tager hensyn til kravene i retten til at blive hørt som et almindeligt EU-retligt princip.

5.3.2 Under vurderingen af sagens fuldstændighed

103. Når den ledende tilsynsmyndighed forelægger sagen for sekretariatet med henblik på en bindende afgørelse fra Databeskyttelsesrådet i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 1, litra a), bør sekretariatet vurdere, hvilke personer der muligvis vil blive negativt berørt af Databeskyttelsesrådets afgørelse som omhandlet i chartrets artikel 41. Det bør ligeledes vurdere, om hver af disse personer har fået mulighed for at udøve sin ret til at blive hørt.
104. Det er ikke tilstrækkeligt, at den ledende tilsynsmyndighed har hørt de personer, der kan blive berørt negativt, under den nationale procedure forud for vedtagelsen af dens udkast til afgørelse som omhandlet i databeskyttelsesforordningens artikel 60, stk. 3. Inden Databeskyttelsesrådet kan bilægge tvisten, skal retten til at blive hørt også imødekommes i forbindelse med eventuelle indsigelser, der fremsættes mod udkastet til afgørelse, navnlig hvis den ledende tilsynsmyndighed vælger ikke at følge indsigelsen (eller anser den for ikke at være relevant og/eller begrundet).
105. Når den ledende tilsynsmyndighed forelægger sagen for sekretariatet, forventes den at påvise, hvordan personer, der er omfattet af denne ret, har haft mulighed for at blive hørt i løbet af den nationale procedure, der førte til udkastet til afgørelse. For så vidt angår de dokumenter, der blev delt i forbindelse med forelæggelsen af sagen for sekretariatet, bør den ledende tilsynsmyndighed specifikt angive, om disse dokumenter (eller det relevante indhold heraf¹¹²) var omfattet af retten til at blive hørt, og med hensyn til hvilke personer¹¹³. Svarene fra eller sammendrag af høringerne bør også fremlægges.
106. Overholdelse af retten til at blive hørt er et væsentligt element i proceduren, og i mangel heraf kan tvistens genstand ikke afgøres af Databeskyttelsesrådet. Som følge heraf foretages indsamlingen og verifikationen af de relevante oplysninger i forbindelse med kontrollen af sagens fuldstændighed,

¹¹⁰Se punkt 95 ovenfor.

¹¹¹ Betragtning 129 til databeskyttelsesforordningen.

¹¹² Med henblik på proceduren i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 1, litra a), hvis anvendelsesområde er begrænset til bilæggelse af tvister vedrørende de fremsatte indsigelser, skal retten til at blive hørt ikke omfatte elementer, der går ud over tvistens genstand.

¹¹³ Se artikel 11, stk. 2, litra f), i Databeskyttelsesrådets forretningsorden, hvori det præciseres, at den ledende tilsynsmyndighed, når den forelægger sagen for sekretariatet, bl.a. bør vedlægge "*i overensstemmelse med artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, de skriftlige observationer, som den pågældende ledende tilsynsmyndighed har indsamlet fra de personer, som eventuelt berøres negativt af Databeskyttelsesrådets afgørelse, sammen med en bekræftelse af og dokumentation for, hvilke af de til Databeskyttelsesrådet indgivne dokumenter disse fik stillet til rådighed, da de blev opfordret til at udøve deres ret til at blive hørt, eller en tydelig identificering af, hvilke elementer det ikke gør sig gældende for*".

inden tvistens genstand forelægges Databeskyttelsesrådet. Først når alle relevante verifikationer er foretaget af sekretariatet, kan formanden erklære sagen for fuldstændig¹¹⁴.

107. Hvis der er relevante dokumenter eller oplysninger, som ikke har været genstand for retten til at blive hørt, kan formanden pålægge sekretariatet at anmode tilsynsmyndighederne (den ledende tilsynsmyndighed/den berørte tilsynsmyndighed) om at træffe de nødvendige foranstaltninger for at give enhver part, der kan blive berørt, mulighed for at blive hørt. Formanden kan om nødvendigt pålægge sekretariatet at træffe foranstaltninger til direkte at sikre retten til at blive hørt på Databeskyttelsesrådets niveau. I begge tilfælde opfordres de personer, der vil blive berørt negativt, til at udøve retten til at blive hørt om de relevante dokumenter eller oplysninger inden for en fastsat frist under hensyntagen til spørgsmålets kompleksitet (samt eventuelle behov for oversættelse).

6 AKTINDSIGT

108. Retten til god forvaltning indebærer, at enhver har ret til aktindsigt, samtidig med at legitime fortrolighedshensyn samt tavshedspligt og forretningshemmeligheder respekteres¹¹⁵.

109. Adgang til de dokumenter og oplysninger, der udgør grundlaget for en administrativ afgørelse, er nært forbundet med retten til at blive hørt¹¹⁶. I overensstemmelse med dette princip "skal adressater for beslutninger, som i væsentlig grad påvirker deres interesser, have mulighed for at gøre deres synspunkter gældende med hensyn til *de forhold, myndighederne påtænker at lægge til grund for deres beslutning*"¹¹⁷.

110. Retten til aktindsigt i Databeskyttelsesrådets sagsakter som en del af retten til god forvaltning adskiller sig fra den generelle ret til aktindsigt i dokumenter, som EU-institutionerne, -organerne, -kontorerne og -agenturerne er i besiddelse af i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001¹¹⁸, artikel 15, stk. 3, i TEUF eller chartrets artikel 42¹¹⁹. Retten til aktindsigt i sagsakter og retten til aktindsigt i dokumenter er underlagt forskellige kriterier og undtagelser og har forskellige formål.

111. Retten til aktindsigt omfatter de dokumenter, der deles med Databeskyttelsesrådet for at bilægge tvisten i overensstemmelse med proceduren i artikel 65, stk. 1, litra a), medmindre de involverer andre

¹¹⁴ Se også afsnit 3.2 ovenfor.

¹¹⁵ Chartrets artikel 41, stk. 2, litra b). Den tilsynsmyndighed, der handler på vegne af Databeskyttelsesrådet, kan ikke generelt henvise til fortrolighed for at begrunde et fuldstændigt afslag på at videregive dokumenter i dens sagsakter til personer, der er negativt berørt, og den kan heller ikke give tomme sider med den begrundelse, at de indeholdt forretningshemmeligheder, uden at fremlægge en mere forståelig ikkefortrolig version eller en sammenfatning af dokumenterne.

¹¹⁶ Generaladvokat Bobeks forslag til afgørelse i Teodor Ispas, C-298/16, 7.9.2017, ECLI:EU:C:2017:650, punkt 117 ff.

¹¹⁷ Generaladvokat Bobeks forslag til afgørelse i Teodor Ispas, C-298/16, 7.9.2017, ECLI:EU:C:2017:650, punkt 117 ff. Se i samme retning også generaladvokat Bobeks forslag til afgørelse i Glencore Agriculture Hungary Kft., C-189/18, 16.10.2019, ECLI:EU:C:2019:861, punkt 51.

¹¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43). I henhold til artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1049/2001 har enhver unionsborger og enhver fysisk eller juridisk person, der har bopæl eller hjemsted i en medlemsstat, har ret til aktindsigt i institutionernes dokumenter med forbehold af de principper, betingelser og begrænsninger, der er fastsat i nævnte forordning.

¹¹⁹ Artikel 32 i Databeskyttelsesrådets forretningsorden.

virksomheders forretningshemmeligheder eller fortrolige oplysninger som vurderet af Databeskyttelsesrådet fra sag til sag.

112. Retten til aktindsigt omfatter ikke Databeskyttelsesrådets eller tilsynsmyndighedernes fortrolige oplysninger og interne dokumenter (f.eks. e-mailkorrespondance eller forberedende dokumenter). Navnlig omfatter retten til aktindsigt ikke udvekslinger mellem Databeskyttelsesrådet og dets medlemmer, når proceduren er blevet indledt¹²⁰.

¹²⁰ Se også artikel 33 i Databeskyttelsesrådets forretningsorden.

7 BEGRUNDELSPLIGTEN

113. Retten til god forvaltning omhandlet i chartrets artikel 41 omfatter også forvaltningens forpligtelse til at begrunde sine afgørelser¹²¹.
114. Begrundelsespligten indebærer, at adressaten for afgørelsen underrettes om **de faktiske og retlige omstændigheder**, som den er baseret på, således at den pågældende kan afgøre, om afgørelsen skal prøves ved en domstol, og domstolen kan udøve denne kontrol¹²².
115. Databeskyttelsesrådet skal klart og utvetydigt formulere det ræsonnement, der ligger til grund for dets afgørelse, på en sådan måde, at de berørte personer kan få kendskab til begrundelsen for dets afgørelse. Selv om Databeskyttelsesrådet ikke behøver at angive alle retlige og faktuelle grunde, der ligger til grund for dets afgørelse, skal det forklare dem, der var af *afgørende* betydning¹²³. På samme måde er Databeskyttelsesrådet heller ikke forpligtet til at indtage en udtrykkelig holdning til alle de fremførte argumenter. Det er tilstrækkeligt, at afgørelsen på en klar og utvetydig måde angiver de vigtigste retlige og faktiske spørgsmål, som den er baseret på, og som er nødvendige for at forstå den begrundelse, der har ført Databeskyttelsesrådet til dets afgørelse. Det afgørende er i sidste ende, at Databeskyttelsesrådets begrundelse gør det muligt for alle personer, der er berørt af afgørelsen, at kontrollere, om de relevante bestemmelser er blevet anvendt korrekt.
116. Databeskyttelsesrådet skal i sin begrundelse angive alle de relevante grunde og begrundelser for vedtagelsen af sin afgørelse – herunder dem, der stammer fra det nationale niveau. For så vidt som de faktiske omstændigheder i udkastet til afgørelse eller relaterede dokumenter er afgørende for Databeskyttelsesrådets afgørelse, bør Databeskyttelsesrådet derfor medtage dem i sin begrundelse¹²⁴.
117. I forbindelse med indsigelser, hvor Databeskyttelsesrådet blot er enig i begrundelserne i den ledende tilsynsmyndigheds udkast til afgørelse eller afgørelse om ikke at følge den relevante og begrundede indsigelse (eller at anse dem for ikke at være relevante eller begrundede), kan Databeskyttelsesrådet opfylde sin begrundelsespligt ved blot at henvise til den ledende tilsynsmyndigheds holdning, forudsat at de berørte personer blev underrettet om den ledende tilsynsmyndigheds holdninger og fik mulighed for at blive hørt i forbindelse med disse holdninger¹²⁵.
118. I lyset af ovennævnte betragtninger bør den bindende afgørelse, der vedtages af Databeskyttelsesrådet på grundlag af databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 1, litra a), i

¹²¹ Chartrets artikel 41, stk. 2, litra c).

¹²² Se f.eks. dom i sag T-206/99, Métropole Télévision SA, 21.3.2011, præmis 44. Se også P. Craig, "Article 41 – Right to Good Administration", i EU Charter of Fundamental Rights: A Commentary, redigeret af Steve Peers m.fl., Bloomsbury Publishing, 2014, s. 1085.

¹²³ Se f.eks. Rettens dom i sag T-185/06, L'Air liquide, 16.6.2011, EU:T:2011:275, præmis 64, i sag T-123/09, Ryanair Ltd, 28.3.2012, EU:T:2012:164, præmis 178-179, og i sag T-386/14, FIH Holding A/S, 15.9.2016, EU:T:2016:474, præmis 179.

¹²⁴ Baseret på F. Brito Bastos, "Beyond Executive Federalism. The Judicial Crafting of the Law of Composite Administrative Decision-Making", afhandling indgivet med henblik på at opnå en juridisk doktorgrad ved European University Institute, Firenze, 13.6.2018, s. 176 ff.

¹²⁵ Ibid.

princippet omfatte et sammendrag af tvisten samt en vurdering af, om betingelserne for at vedtage en bindende afgørelse er opfyldt. For hver indsigelse vil Databeskyttelsesrådet i princippet¹²⁶:

- sammenfatte de vigtigste elementer i udkastet til afgørelse, som vedrører genstanden for indsigelsen
- sammenfatte de vigtigste elementer i indsigelsen
- sammenfatte den ledende tilsynsmyndigheds eller den berørte tilsynsmyndigheds holdning til indsigelsen
- sammenfatte situationen for de personer, der kan blive negativt berørt af indsigelsen.

Når de relevante elementer er fastlagt, vil Databeskyttelsesrådet i forbindelse med hver enkelt indsigelse vurdere, om indsigelsen opfylder kravene i databeskyttelsesforordningens artikel 24, og i bekræftende fald behandle indsigelsens berettigelse i den bindende afgørelse¹²⁷.

119. De dispositive dele af afgørelsen bør klart identificeres som sådanne og medtages i slutningen af afgørelsen, således at det klart fremgår, i hvilket omfang den kompetente myndighed er forpligtet til/ikke er forpligtet til at ændre sit udkast til afgørelse inden færdiggørelsen.

8 RETSMIDLER

120. Chartrets artikel 47 garanterer adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol. Dette hænger sammen med nødvendigheden af at sikre, at EU-institutionernes retsakter er forenelige med Unionens retsorden, hvilket er en opgave, der generelt påhviler Domstolen og Unionens retsinstanser.

121. God forvaltningsskik indebærer, at personer, der er berørt af foranstaltningen, informeres om den tilgængelige klagemekanisme¹²⁸. I Databeskyttelsesrådets afgørelse vil der blive henvist til mulighederne for at påklage den (dvs. søge annullation), mens den kompetente tilsynsmyndighed vil henvise til de klagemekanismer, der er til rådighed på nationalt plan. Den kompetente tilsynsmyndighed kan i sin endelige afgørelse også henvise til mulighederne for at anlægge søgsmål

¹²⁶ Udkastet til Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse bør i princippet indeholde en sammenfatning af hovedelementerne i de faktiske omstændigheder forud for tvisten og et sammendrag af de vigtigste fremførte argumenter, medmindre den specifikke formulering, der anvendes, er afgørende for en korrekt drøftelse/forståelse af det pågældende spørgsmål.

¹²⁷ Det skal bemærkes, at Databeskyttelsesrådet ikke tager stilling til realiteten af væsentlige spørgsmål, der fremsættes i indsigelser, der anses for ikke at opfylde betingelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 4, stk. 24. Hvis dette er tilfældet, berører Databeskyttelsesrådets afgørelse ikke de vurderinger, som det måtte blive anmodet om at foretage i andre sager, herunder med de samme parter, under hensyntagen til indholdet af det relevante udkast til afgørelse og de berørte tilsynsmyndigheds indsigelser.

¹²⁸ Se også Kommissionens kodeks for god forvaltningsskik, punkt 3, tredje led: "Hvis det er fastsat i fællesskabsretten, skal det klart fremgå af de foranstaltninger, der meddeles en berørt part, at en klage er mulig, og det skal angives, hvordan den kan indgives (navn og kontoradresse på den person eller afdeling, som klagen skal indgives til, og fristen for indgivelse af klagen). Hvis det er relevant, bør afgørelsen henvise til muligheden for søgsmål og klager til ombudsmanden på de betingelser, der er fastsat i artikel 230 eller 195 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab." Den Europæiske Ombudsmand, "Den Europæiske Kodeks for God Forvaltningsskik", artikel 19 – Klagevejledning: "Såfremt institutionen træffer en afgørelse, som er til skade for en privatpersons rettigheder eller interesser, skal den anføre mulighederne for at anfægte afgørelsen. Institutionen skal navnlig anføre arten af mulighederne, de organer, hvor mulighederne kan anvendes, samt tidsfristerne for anvendelsen. I afgørelser skal der navnlig henvises til muligheden for søgsmål og klager til ombudsmanden på de betingelser, der er beskrevet i artikel [263] henholdsvis [228] i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde."

om annullation af Databeskyttelsesrådets afgørelse, på grundlag af hvilken den endelige afgørelse blev vedtaget, som præciseret i betragtning 143 til databeskyttelsesforordningen (ud over at give oplysninger om mulige klagemekanismer på nationalt plan i forbindelse med dens endelige afgørelse).

122. I betragtning 143 henvises der til muligheden for, at personer, der er direkte og individuelt berørt af en afgørelse fra Databeskyttelsesrådet, kan anlægge et annullationssøgsmål ved EU-Domstolen, men holdningen til søgsmålskompetence afgøres i sidste ende af EU-Domstolen i lyset af betingelserne i artikel 263 i TEUF¹²⁹.

123. Et annullationssøgsmål ved Domstolen udsætter ikke virkningerne af Databeskyttelsesrådets afgørelse¹³⁰. De kompetente tilsynsmyndigheder skal derfor stadig overholde Databeskyttelsesrådets afgørelse, der er vedtaget på grundlag af databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 1, litra a), uanset klagen. Dette berører ikke den dataansvarliges eller databehandlerens ret til effektive retsmidler på nationalt plan i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 78.

8.1 Tilsynsmyndigheder

124. I henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 2, er afgørelser vedtaget af Databeskyttelsesrådet på grundlag af forordningens artikel 65, stk. 1, litra a), bindende for den ledende tilsynsmyndighed og alle de berørte tilsynsmyndigheder. De nationale tilsynsmyndigheder skal vedtage deres endelige afgørelse på grundlag af Databeskyttelsesrådets afgørelse. I artikel 65, stk. 2, præciseres det også, at afgørelsen er en retsakt, der er "rettet til" den ledende tilsynsmyndighed og de berørte tilsynsmyndigheder – den er ikke direkte rettet til tredjeparter¹³¹.

125. I henhold til betragtning 143 til databeskyttelsesforordningen skal de berørte tilsynsmyndigheder, som sådanne afgørelser er rettet til, skal anlægge søgsmål inden for to måneder efter meddelelse af afgørelserne til dem i overensstemmelse med artikel 263 i TEUF, hvis de ønsker at anfægte afgørelserne. Dette betyder bl.a., at de tilsynsmyndigheder, der indbringer en bindende afgørelse vedtaget af Databeskyttelsesrådet for Domstolen, skal gøre dette på grundlag af en af de anførte annullationsgrunde i artikel 263 i TEUF.

126. Selv om kun den ledende tilsynsmyndighed og visse berørte tilsynsmyndigheder (i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 60, stk. 8, og 9) skal vedtage deres nationale afgørelse på grundlag af Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse, er afgørelsen rettet til alle de berørte tilsynsmyndigheder, der er involveret i den grænseoverskridende sag. I databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 2, nævnes alle de berørte tilsynsmyndigheder som adressater for afgørelsen, og den endelige nationale afgørelse er resultatet af en fælles beslutningsprocedure, som er stærkt berørt af Databeskyttelsesrådets afgørelse. Som følge heraf er afgørelsen "rettet til" alle tilsynsmyndigheder, der er berørt i en given grænseoverskridende sag (se databeskyttelsesforordningens artikel 4, stk. 22), og de har derfor ret til at anlægge annullationssøgsmål til prøvelse af Databeskyttelsesrådets afgørelse.

127. Selv om de berørte tilsynsmyndigheder som medlemmer af Databeskyttelsesrådet får kendskab til indholdet af Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse i forbindelse med dens vedtagelse i henhold

¹²⁹ Se Rettens kendelse i sag T-709/21, WhatsApp Ireland Ltd, 7.12.2022, ECLI:EU:T:2022:783, navnlig præmis 33 ff.

¹³⁰ Artikel 278 i TEUF (tidl. artikel 242 i TEF): "*Indbringelse af klager for Den Europæiske Unions Domstol har ikke opsættende virkning. Domstolen kan dog, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt.*"

¹³¹ Se også punkt 98 ovenfor.

til databeskyttelsesforordningens artikel 65, stk. 2, begynder fristen for at anlægge sag, når de underrettes om afgørelsen af Databeskyttelsesrådets sekretariat, der handler på vegne af formanden¹³² og anvender det interne informations- og kommunikationssystem¹³³.

¹³² Se f.eks. Rettens dom i sag T-233/09, Access Info Europe mod Rådet, ECLI:EU:T:2011:105, præmis 28 ("*Når sagsøgeren har fået meddelelse, er det denne dato, som skal tages i betragtning ved beregning af søgsmålsfristen [...], og ikke den dato, hvor sagsøgeren fik kendskab, der kun gælder som et alternativ, hvis der ikke sker meddelelse*").

¹³³ Se artikel 17 i Databeskyttelsesrådets forretningsorden.

8.2 Dataansvarlig, databehandler, klager eller anden enhed

128. Andre enheder end de enheder, som en afgørelse er rettet til, kan på de betingelser, der er fastsat i artikel 263 i TEUF, have ret til at anlægge annullationssøgsmål til prøvelse af Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse, hvis afgørelsen berører dem umiddelbart og individuelt¹³⁴.
129. I betragtning 143 anføres det udtrykkeligt, at dataansvarlige, databehandlere eller klager kan være umiddelbart og individuelt berørt af en bindende afgørelse fra Databeskyttelsesrådet. Disse krav fortolkes imidlertid restriktivt af Domstolen, og det er derfor nødvendigt at foretage en analyse fra sag til sag¹³⁵.
130. Uden at dette berører retten i henhold til artikel 263 i TEUF, har enhver fysisk eller juridisk person adgang til effektive retsmidler ved den kompetente nationale domstol til prøvelse af en tilsynsmyndigheds afgørelse, som har retsvirkninger for denne person¹³⁶. Denne ret skal udøves i overensstemmelse med gældende national lovgivning. Hvis der anlægges sag mod en afgørelse fra en tilsynsmyndighed, der er truffet efter en udtalelse eller en afgørelse fra Databeskyttelsesrådet i forbindelse med sammenhængsmekanismen, fremsender tilsynsmyndigheden denne udtalelse eller afgørelse til domstolen, i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 78, stk. 4.
131. Hvis en afgørelse truffet af en tilsynsmyndighed, som gennemfører en afgørelse fra Databeskyttelsesrådet i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 65, anfægtes ved en national domstol, og gyldigheden af Databeskyttelsesrådets afgørelse er omtvistet, har den nationale domstol ikke beføjelse til at erklære Databeskyttelsesrådets afgørelse for ugyldig. Såfremt den anser afgørelsen for ugyldig, skal den forelægge spørgsmålet om gyldighed for Domstolen i overensstemmelse med artikel 267 TEUF¹³⁷.
132. En national domstol kan imidlertid ikke forelægge et spørgsmål om gyldigheden af Databeskyttelsesrådets afgørelse efter anmodning fra en fysisk eller juridisk person, der havde mulighed indbringe et annullationssøgsmål til prøvelse af den pågældende afgørelse ved Domstolen (navnlig hvis personen er umiddelbart og individuelt berørt af afgørelsen), men ikke havde gjort dette inden for fristen i henhold til artikel 263 i TEUF. Når de direkte og individuelt berørte personer beslutter ikke at anlægge et annullationssøgsmål til prøvelse af Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse, betyder det, at de ikke kan anfægte gyldigheden af Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse ved de nationale domstole.

¹³⁴ Betragtning 143 til databeskyttelsesforordningen.

¹³⁵ Se også generaladvokat Bobeks forslag til afgørelse i sag C-45/19, Facebook Ireland Limited, ECLI:EU:C:2021:5, fodnote 52, og Rettens kendelse i sag T-709/21, WhatsApp Ireland Ltd, 7.12.2022, ECLI:EU:T:2022:783, særlig præmis 33 ff.

¹³⁶ Betragtning 143 til databeskyttelsesforordningen. Dette omfatter udøvelse af undersøgelses-, korrektions- og godkendelsesbeføjelser eller afvisning af klager, men omfatter ikke foranstaltninger, der ikke er juridisk bindende.

¹³⁷ Betragtning 143 til databeskyttelsesforordningen.